№ 8. Czwartek, 10 (22) Stycznia 1874. № 8.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w **St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w **Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W piątek, 11 (23) stycznia, — św. Feodosia i Mich.
W sobotę, 12 (24) stycznia, — św. Tatiany i Saw. mucz.
W niedzielę, 13 (25) stycznia, — św. Ermiła Strat.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 57; zach. o godz. 4 min. 21.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 9 (21) Stycznia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	748.6	+ 7.3	93	zachodni.
1	749.4	+ 7.4	91	zachodni.
9	755.0	+ 4.0	88	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W piątek, 11 (23) stycznia, — *Zaśl. N. M. P.*
W sobotę, 12 (24) stycznia, — św. Tymoteusza.
W niedzielę, 13 (25) stycznia, — Nawrócenie św. Pawła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 11.

* W niedzielę, 6 stycznia, pp. *Noël Hoare*, oficer marynarki angielskiej, i porucznik *Heneage*, inżynier angielski, mieli zaszczyt być przedstawionymi Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Panu.

Tegoż dnia, p. *Due*, Poseł szwedzko-norwegski, miał zaszczyt być przedstawionym Jego Cesarskiej Wysokości Księciu Piotrowi Oldenburgskiemu.

—

* W poniedziałek, 7 stycznia, p. *Bożydar Petrowicz*, prezes senatu Czarnogórskiego, miał zaszczyt być przedstawionym Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Panu.

Tegoż dnia, baronowa *Langenau*, małżonka Posła austro-węgierskiego, miała zaszczyt być przedstawioną Ich Cesarskim Wysokościom Wielkim Księżnom Aleksandrze Józefównej i Marji Mikołajównej.

—

* W sobotę, 5 stycznia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować: gubernatorów: tulskiego — radcę tajnego *Uszakowa* i niższonowogrodzkiego—jenerał-majora hrabiego *Kutajsowa*; gubernjalnych marszałków szlachty: st.-petersburgskiego—rzeczywistego radcę stanu hrabiego *Szuwałowa*, pskowskiego—radcę tajnego *von Vittinhofa*; rzeczywistych radców stanu: kazańskiego—szambelana *Osokina*, kaługskiego—*von Rosenberga*, symbirskiego—szambelana, asesora kolegjalnego *Terenina*, niższonowogrodzkiego—radcę honorowego *Zybina*, czernihowskiego—dymisjonowanego sztabs-kapitana gwardji *Niepłujewa*, chersońskiego—dymisjonowanego sztabs kapitana *Erdeli*, penzeńskiego — lejtnanta księcia *Golicyna* i kostromskiego—sekretarza gubernialnego *Waśkowa*.

—

* W sobotę, 5 stycznia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować naczelnika 4 dywizji kawalerji, jenerał-lejtnanta *Manzeja*.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, z powodu zgonu jenerał-feldmarszałka hrabiego Berga, Najwyżej rozkazać raczył: na znak pamięci o znamienitych jego zasługach dla Tronu i Ojczyzny, we wszystkich w ogóle wojskach gwardji i armji przywdziać żałobę na trzy dni.

—

Ustawa o obowiązku służby wojskowej.

(Najwyżej zatwierdzona 1 stycznia 1874 roku.)

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

1. Obrona Tronu i Ojczyzny jest świętym obowiązkiem każdego ruskiego poddanego. Ludność mężka, bez różnicy stanów, podlega obowiązkowi służby wojskowej.

2. Wykup pieniężny od obowiązku służby wojskowej i zastępstwo przez ochotnika nie dopuszczają się.

3. Osoby płci mężkiej, mające więcej nad piętnaście lat wieku, mogą być uwalniane z poddaństwa ruskiego dopiero po zupełnem odbyciu przez nie obowiązku służby wojskowej, lub po wyciągnięciu losu uwalniającego je od służby w wojskach stałych.

4. W razie przeniesienia się na mieszkanie do miejscowości Cesarstwa, w których obowiązek służby wojskowej odbywa się według oddzielnych postanowień, osoby, mające przytem więcej nad piętnaście lat, odbywają ten obowiązek na ogólnej podstawie.

5. Siły zbrojne państwa składają się z wojsk stałych i pospolitego ruszenia. To ostatnie powołuje się tylko w nadzwyczajnych okolicznościach czasu wojennego.

6. Stałe siły zbrojne składają się z lądowych i morskich.

7. Stałe wojska lądowe stanowią:

a) armja, kompletowana przez coroczne pobory ludzi z całego Cesarstwa;

b) zapas armji, służący do doprowadzenia wojsk do całkowitego kompletu i składający się z ludzi uwolnionych przed wysłużeniem całkowitego terminu służby;

c) wojska kozackie; i

d) wojska, tworzone z inoplemieńców.

8. Siły morskie składają z komend czynnych i zapasu floty.

9. Liczba ludzi, potrzebna dla ukompletowania armji i floty, oznacza się corocznie drogą prawodawczą, na przedstawienie Ministra Wojny i ogłasza się przez Najwyższy ukaz do Senatu Rządzącego.

10. Wstąpienie do służby w skutku powołania decyduje się przez los, który wyciąga się raz na całe życie. Osoby, nie podlegające, według wyciągniętego przez nich numeru losu, wstąpieniu do służby wojskowej, zaliczają się do pospolitego ruszenia.

11. Do losowania powołuje się corocznie tylko jeden wiek ludności, mianowicie młodzi ludzie, którym 1 stycznia tego roku, kiedy odbywa się pobór, upłynęło *dwadzieścia lat wieku*.

12. Osobom, zaspakajającym określonym warunkom ukształcenia, dozwala się odbyć obowiązek służby wojskowej bez losowania, w charakterze ochotników, na zasadzie przepisów, zawartych w rozdziale XII niniejszej ustawy.

13. Nie dopuszczają się do losowania i nie przyjmują się do służby pozbawieni wszelkich praw stanu lub wszelkich szczególnych praw i przywilejów, osobie i stanowi właściwych.

14. Coroczne powoływanie do wykonania obowiązku służby wojskowej i przeznaczenie do służby za pomocą losowania odbywa się od 1 listopada do 15 grudnia, a w Syberji — od 15 października do 31 grudnia.

15. Do ukompletowania czynnych komend floty wchodzą:

1) Powoływani do wykonania obowiązku służby wojskowej w miejscowościach, wyznaczonych do kompletowania floty; te z tych osób, które nie będą przyjęte do floty, oddają się do służby w wojskach lądowych.

2. Z powoływanych do wykonania obowiązku służby wojskowej we wszystkich miejscowościach Cesarstwa: a) ci którzy znajdowali się, jako majtkowie, na statkach odległej i przybrzeżnej żeglugi przynajmniej przez czas jednej żeglugi, bezpośrednio poprzedzającej pobór; b) ci którzy służyli przynajmniej przez czas jednej żeglugi, jako maszyniści lub palacze, na statkach parowych, oraz ci, którzy służyli przynajmniej rok, jako rzemieślnicy, w zakładach budujących maszyny dla parostatków; c) cieśle okrętowi, kalfaci i kotlarze, jeżeli w rewirach wyznaczonych do kompletowania floty, liczba ich okaże się niedostaczną; d) marynarze z powołania, to jest oznajmiający chęć służenia we flocie, z ograniczeniem jednakże przyjmowania ich do służby liczbą rocznie oznaczaną przez Ministerstwo Marynarki.

16. Wykaz wyznaczanych do kompletowania floty miejscowości (art. 15 p. 1), ludność których, ze względu na rodzaj zatrudnień, najzdatniejszą jest do służby morskiej, układa się za wzajemnem porozumieniem Ministerstw: Marynarki, Wojny i Spraw Wewnętrznych. Wykaz ten, po Najwyższem jego zatwierdzeniu, podaje się do wiadomości publicznej.

Rozdział II.

O terminach służby w wojskach stałych i o zapasie.

17. Ogólny termin służby w wojskach lądowych, dla wstępujących w skutku losowania, oznacza się na *lat piętnaście*, z których *sześć lat* w służbie czynnej, a *dziewięć lat* w zapasie. Z tego prawidła dopuszcza się wyjątek dla ludzi wyznaczonych do wojsk Turkiestańskiego okręgu wojskowego, oraz do wojsk konsystujących w obwodach: Siemipałatińskim, Zabajkalskim, Jakuckim, Amurskim i Nadmorskim. Ogólny termin służby ustanawia się dla nich na *dziesięć lat*, z których *siedm lat* powinni przebyć w czynnej służbie, a *trzy lata* w zapasie.

18. Ogólny termin służby we flocie oznacza się na *dziesięć lat*, z których *siedm lat* w czynnej służbie, a *trzy lata* w zapasie.

19. Termina służby, dla osób które wstąpiły w skutku losowania, obliczają się: a) dla tych które wstąpiły podczas ogólnego powołania (art. 14) – od 1 stycznia następującego po powołaniu roku; b) dla tych które wstąpiły w pozostały czas roku (oprócz wymienionych niżej w art. 219)—od pierwszego dnia następującego po ich wstąpieniu do wojska miesiąca.

20. Wskazane w poprzednich artykułach 17 i 18 termina służby ustanawiają się właściwie na czas pokoju; podczas wojny, znajdujący się w wojskach lądowych i flocie obowiązani są pozostawać w służbie dopóty, dopóki tego będzie wymagała potrzeba państwa.

21. Ministerstwom Wojny i Marynarki, w czem do którego należy, nadaje się prawo uwalniania do zapasu niższych stopni wojsk lądowych i floty, w razie przedstawiającej się do tego możności i wcześniej przed wysłużeniem przez nich ustanowionych w artykułach 17 i 18 terminów służby. Wojskowej i morskiej zwierzchności pozostawia się także prawo uwalniania niższych stopni podczas ich służby, na czasowe urlopy, na termin do jednego roku.

22. Pod względem uwalniania stopni floty do zapasu, zachowują się następujące szczególne przepisy:

a) Uwalnianie stopni floty do zapasu odbywa się w ogóle po ukończeniu kampanji, lecz nie wcześniej jak w październiku.

b) Stopnie znajdujący się na statkach wojskowych w żegludze zagranicznej, po wysłużeniu przez nich terminu czynnej służby, mogą być uwalniani do zapasu, w razie oświadczenia przez nich samych życzenia tego, bezzwłocznie po powrocie statku do jednego z ruskich portów. Z przyczyn zaś szczególnie zasługujących na uzględnienie, dowódcy statku dozwala się uwalniać do zapasu pragnących tego i z portów zagranicznych; ale w takim razie uwolnieni powracają do Rosji swoim kosztem.

c) Czas przebyty przez stopnie floty w służbie czynnej nad ustanowiony do niej termin, zalicza się podwójnie na termin, wyznaczony do pozostawania w zapasie. Tym zaś stopniom floty, którzy z konieczności zatrzymani będą w służbie w czasie pokoju, nad ogólny termin ustanowiony dla służby czynnej i dla pozostawania w zapasie, nadają się prawa służących nad termin, a niepragnącym korzystać z tych praw, wypłaca się, w ciągu całego czasu służby nadterminowej, podwójna płaca etatowa.

23. Stopnie zapasu powołują się do służby czynnej w razie konieczności doprowadzenia wojsk do zupełnego kompletu. Powołanie ich dokonywa się przez Najwyższe ukazy do Senatu Rządzącego. Podczas pozostawania w zapasie, stopnie takowego mogą być powoływani przez Ministerstwo Wojny lub Marynarki, w czem do którego należy, na zebrania instrukcyjne, ale nie więcej nad dwa razy w ciągu całego terminu znajdowania się w zapasie, i za każdym razem nie na dłużej, jak na sześć tygodni.

24. Od powołania do służby z zapasu uwalniają się osoby, zajmujące posady w rządowej cywilnej lub publicznej służbie, wymienione w oddzielnej liście. Listę tę przedstawia do Najwyższego zatwierdzenia Komitet Ministrów.

Rozdział III.

O cywilnych prawach i obowiązkach wojskowych i osób będących w zapasie.

25. Osoby będące w czynnej służbie wojskowej, zachowują podczas przebywania takowej, wszystkie osobiste i majątkowe prawa swego stanu, z niezbędnemi tylko ograniczeniami, ustanowionemi drogą prawodawczą. Osoby stanów podatkowych liczą się ciągle w składzie tych gmin, do których należą przy wstąpieniu do służby, korzystając przytem z praw, wskazanych w prawach o stanach (dodatek do art. 423, uwaga, w przedł. z 1868 r.).

26. Należące do stanów podatkowych osoby uwalniają się, podczas pozostawania w służbie czynnej, od wszystkich pobieranych pogłównie-państwowych, ziemskich i gminnych podatków; również uwalniają się osobiście od powinności w naturze. Pod względem zaś majątków do nich należących, pomienione osoby obowiązane są opłacać podatki i inne opłaty i odbywać przypadające od tych majątków, powinności, na ogólnej zasadzie.

27. Zostający w zapasie, podlegają działaniu ogólnych praw i korzystają, na ogólnej podstawie, z praw, tak należnych do nich według stanu, jak i z tych, które zostały przez nich nabyte w służbie, lecz podlegają osobnym przepisom, ustanawianym drogą prawodawczą, dla sprawdzania zapasu.

28. Stopniom zapasu dozwala się wstępować do służby rządowej cywilnej i publicznej, oraz wybierać innego rodzaju działalność, z zachowaniem ustanowionych przez ogólne prawa przepisów. Awansowanie w rangach cywilnych, nie daje jednak pomienionym osobom prawa, przy wstąpieniu na nowo do szeregów wojsk, do rangi lub stopnia wyższych, od nadanych im przy uwolnieniu z czynnej służby wojskowej.

29. Stopnie zapasu, powołani z rządowej cywilnej służby, zachowują posady w tej służbie i mają prawo do zajęcia ich na nowo, po uwolnieniu z szeregów wojsk.

30. W razie przestępstwa lub przekroczeń, stopnie zapasu podlegają sądowi kryminalnemu wydziału cywilnego, z wyjątkiem: a) niestawienia się na powołanie do służby czynnej lub na zebrania instrukcyjne; b) przestępstw i przekroczeń, popełnionych podczas tych zebrań; c) naruszenia obowiązków karności i wojskowej subordynacji podczas noszenia przez nich munduru wojskowego. W tych wypadkach stopnie zapasu podlegają sądowi wojennemu.

31. Stopnie zapasu korzystają z wskazanego w art. 26 uwolnienia od pobieranych pogłównie podatków i innych opłat i od powinności w naturze, jakim podlegali by osobiście w ciągu roku, od czasu przeniesienia do zapasu. W razie powołania ich z zapasu do szeregów wojsk, korzystają z pomienionego uwolnienia także w ciągu roku, od czasu rozpuszczenia ich ze służby.

Rozdział IV.

O osobach niezdatnych do dalszej służby wojskowej oraz o udzielaniu opieki im i rodzinom wojskowych.

32. Będący w służbie czynnej lub w zapasie, w razie zupełnej niezdatności, z powodu choroby lub kalectwa, tak do frontowej, jak i nie frontowej służby, uwalniają się całkowicie ze służby i wykreślają się z list zapasu, z udzieleniem świadectwa o spełnieniu obowiązku służby wojskowej (art. 160 p. 1). Ale osobom uwolnionym ze służby wojskowej z powodu ran, dozwala się zaliczać się do zapasu, w razie własnego ich życzenia.

33. Niższe stopnie, którzy podczas zostawania w służbie czynnej, staną się niezdatnymi do dalszej służby, oraz niższe stopnie, którzy doznają kalectwa podczas zebrań instrukcyjnych, w razie ich niezdatności do pracy osobistej i nie posiadania własnych funduszów na utrzymanie, ani krewnych, pragnących przyjąć ich na swój koszt, otrzymują od skarbu po *trzy* ruble miesięcznie; ci zaś z nich, którzy będą uznani za potrzebujących postronnego pielęgnowania, umieszczają się w domach przytułku i zakładach dobroczynnych, a w razie braku w nich wolnych miejsc, poruczają się opiece zaufanych osób, z opłatą ze skarbu kosztu utrzymania podlegającego opiece, lecz nie wyżej nad *sześć* rubli miesięcznie.

34. Rodzinom stopni wojskowych zabitych lub zaginionych na wojnie, albo też zmarłych w skutku ran otrzymanych w bitwach, udziela się opieka na zasadzie osobnego o nich postanowienia.

35. Rodzinom stopni zapasu, powołanych w czasie wojny do służby czynnej, udziela opiekę ziemstwo, oraz gminy miejskie i wiejskie w łonie których rodziny te znajdują się. Tym gminom, które nie będą w stanie własnemi funduszami utrzymać potrzebujące pomocy rodziny, udziela się niezbędna zapomoga ze skarbu.

Uwaga. Sposoby udzielania opieki pomienionym rodzinom i rozdział obowiązków w tym przedmiocie pomiędzy ziemstwa a gminy miejskie i wiejskie, oraz porządek wyznaczania i wydatkowania zapomóg ze skarbu, mają być określone przez osobne przepisy.

Rozdział V.

O Państwowem pospolitem ruszeniu.

36. Państwowe pospolite ruszenie (art. 5) składa się z całej nieliczącej się w stałych wojskach, ale zdatnej do noszenia broni ludności mężkiej, od wieku powołania (art. 11) do czterdziestu lat włącznie. Od powołania do pospolitego ruszenia nie uwalniają się do tego wieku i osoby uwolnione z zapasu armji i floty.

37. Osobom mającym więcej nad czterdzieści lat, nie zabrania się wstępować do pospolitego ruszenia w razie własnego ich życzenia.

38. Stanowiące pospolite ruszenie osoby nazywają się wojakami (ратниками) i dzielą się na dwie kategorje. Do pierwszej kategorji, która wyznacza się tak do składu oddziałów pospolitego ruszenia, jak i dla wzmocnienia i kompletowania stałych wojsk, w razie wyczerpania lub braku ich zapasu, należą cztery najmłodsze wieki, to jest osoby zaliczone do pospolitego ruszenia (art. 154) przy ostatnich czterech powołaniach; do drugiej zaś kategorji, przeznaczonej tylko do składu oddziałow pospolitego ruszenia, należą pozostałe wieki.

39. Państwowe pospolite ruszenie powołuje się przez Najwyższe manifesta. Pierwsza kategorja wojaków, w razie konieczności powołania jej do wzmocnienia wojsk stałych, może być powoływaną i przez Najwyższe ukazy do Senatu Rządzącego.

40. Państwowe pospolite ruszenie rozpuszcza się za ukończeniem wojny, albo wcześniej, po ustaniu jego potrzeby. Również rozpuszczają się, po ustaniu potrzeby, wojacy pierwszej kategorji, powołani do wzmocnienia wojsk stałych.

41. Udzielanie opieki rodzinom wojaków, którzy wstąpili do służby, wkłada się na ziemstwo i gminy miejskie i wiejskie. Rodzinom zaś wojaków poległych na wojnie lub zmarłych w skutku ran otrzymanych w bitwach, udziela się opieka na równi z rodzinami stopni wojskowych (art. 34).

—

Bank Państwa.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych na dniu 13 listopada 1864 roku przepisów w przedmiocie pożyczki wewnętrznej premjowej 5% i zgodnie z zatwierdzonemi przez Ministra Finansów prawideł co do ciągnienia wygranych i ciągnienia umorzenia biletów pożyczki, Zarząd Banku odbył 2-go stycznia 1874 roku, w obecności członków Rady Instytucij Kredytowych Rządowych, delegowanych od wszystkich stanów podług wyboru rady miejskiej petersburgskiej i deputowanych ze strony giełdy petersburgskiej, oraz zgromadzonej publiczności, 18-te ciągnienie wygranych i ciągnienie umorzenia biletów pożyczki 1-ej emisji z 1864 roku.

Wygrane padły na następujące bilety:

№ serji.	№ biletu.	Suma wygr.	№ serji.	№ biletu.	Suma wygr.
00,118	46	500	04,313	42	500
00,134	8	500	04,337	50	500
00,259	1	500	04,412	30	500
00,288	10	500	04,625	25	500
00,386	13	500	04,666	6	500
00,408	35	500	04,693	10	500
00,446	40	500	04,701	13	500
00,456	23	500	04,708	5	500
00,468	1	500	05,213	31	500
00,542	17	500	05,226	30	500
00,612	16	500	05,352	41	500
00,687	12	500	05,361	2	8,000
00,742	33	10,000	05,394	7	1,000
00,779	16	500	05,533	29	500
00,825	44	1,000	05,557	6	500
00,851	14	500	05,659	28	500
00,959	13	500	05,843	14	500
00,971	20	500	05,866	12	1,000
00,989	18	500	06,090	50	500
01,052	37	1,000	06,125	43	500
01,199	12	500	06,257	6	40,000
01,212	40	500	06.309	19	500
01,219	23	500	06,325	20	500
01,233	30	500	06,355	32	5,000
01,261	45	500	06,412	4	500
01,286	14	500	06,424	45	500
01,438	37	500	06,477	32	500
01,443	8	500	06,518	23	500
01,495	32	500	06,556	34	8,000
01,643	29	200,000	06,616	6	1,000
01,835	16	500	06,619	41	500
01,886	28	500	06,621	14	500

01,888	27	500	06,732	23	500
01,908	47	500	06,924	3	5,000
02,038	25	500	06,960	44	500
02,054	41	500	06,998	43	500
02,105	32	500	07,050	29	500
02,109	8	1,000	07,132	44	500
02,177	41	500	07,176	1	500
02,440	24	75,000	07,181	32	500
02,529	49	500	07,282	50	500
02,545	21	500	07,290	33	500
02,564	50	500	07,291	26	500
02,624	49	500	07,299	11	500
02,638	24	5,000	07,401	31	500
02,690	9	500	07,472	17	500
02,704	41	500	07,507	19	500
02,744	18	500	07,815	30	500
02,841	15	500	07,815	35	500
02,926	15	500	07,887	2	500
02,936	7	500	07,943	12	500
03,062	28	500	07,948	3	500
03,086	36	1,000	07,969	38	500
03,199	1	500	08,015	40	500
03,259	15	1,000	08,166	6	500
03,276	35	500	08,170	10	500
03,281	13	500	08,198	34	500
03,424	18	500	08,237	40	500
03,425	27	10,000	08,429	23	500
03,483	36	500	08,457	28	8,000
03,491	28	25,000	08,630	4	1,000
03,507	42	500	08,700	38	500
03,548	13	500	08,921	26	500
03,549	43	500	08,934	45	500
03,560	31	500	08,942	4	1,000
03,593	5	500	09,039	1	500
03,612	1	500	09,047	43	500
03,645	44	500	09,074	14	500
03,652	28	5,000	09,198	39	500
03,701	21	500	09,293	40	500
03,726	46	500	09,442	12	500
03,808	11	500	09,456	45	500
03,967	33	500	09,515	2	500
03,984	37	500	09,541	37	500
04,299	48	500	09,548	24	500
09.568	36	500	14.835	5	500
09,572	47	500	14,857	29	500
09,737	47	500	14,912	5	500
09,862	28	500	14,989	36	500
09,880	12	500	15,087	33	500
09,899	46	500	15,118	45	500
10,042	35	500	15,144	33	500
10,202	22	500	15,222	27	500
10,211	26	500	15,224	42	500
10,476	6	500	15,337	44	500
10,566	34	1;000	15,372	46	500
10,575	24	10,000	15,490	7	500
10,594	29	500	15,532	5	500
10,692	40	500	15,553	16	500
10,718	7	500	15,567	43	1,000
10,743	20	500	15,605	10	1,000
10,745	33	1,000	15,663	26	1,000
10,862	11	500	15,706	25	500
11,066	24	500	15,733	40	500
11,067	28	500	15,755	13	500
11,168	37	500	15,885	33	500
11,194	39	5,000	15,895	43	500
11,287	21	500	15,925	25	500
11,450	45	500	15,967	10	500
11,508	42	500	16,027	11	8,000
11,514	40	500	16,067	11	500
11,567	27	500	16,076	24	500
11,696	19	1,000	16,289	13	500
11,780	40	500	16,351	40	1,000
11,795	46	500	16,357	44	500
11,798	29	500	16,493	43	500
11,823	21	500	16,562	23	500
11,849	38	500	16,660	21	500
11,931	32	500	16,845	6	500
11,958	38	500	16,859	33	1,000
11,974	50	500	16,938	11	500
12,198	20	500	17,043	5	500
12,271	50	500	17,066	37	500
12,291	44	500	17,197	22	500
12,296	20	500	17,253	24	500
12,344	24	500	17,287	24	8,000
12,382	7	500	17,417	23	500
12,393	19	500	17,447	9	500
12,465	12	500	17,490	26	500
12,600	50	500	17,663	37	500
12,656	37	500	17,668	18	500
12,724	18	500	17,722	26	500
12,727	7	500	17,734	45	500
12,762	48	500	17,768	34	500
12,873	39	500	17,860	10	500
12,887	36	1,000	17,891	1	500
13,012	37	500	17,939	22	500
13,084	48	5,000	17,941	15	500
13,305	42	500	18,086	43	5,000
13,315	32	500	18,230	32	500
13,343	20	500	18,266	49	500
13,428	43	1,000	18,346	3	500
13,475	40	500	18,384	9	500
13,542	7	500	18,392	16	500
13,582	31	500	18,456	38	500
13,592	17	500	18,767	48	500
13,819	10	500	18,994	21	500
13,937	36	500	19,065	37	500
13,986	41	500	19,101	50	500
14,049	4	500	19,164	19	500
14,242	28	500	19,253	3	500
14,257	25	500	19,289	25	5,000
14,384	35	500	19,431	45	500
14,454	3	500	19,590	10	500
14,541	24	500	19,630	7	500
14,566	27	500	19,819	49	500
14,683	34	500	19,871	46	500
14,755	25	500	19,898	43	500
14,768	12	500	19,923	33	500
14,807	40	500	19,936	8	500

Wypłata wygranych dokonywać się będzie wyłącznie w Banku, w St.-Petersburgu, począwszy od 1-go kwietnia 1874 roku.

Tabela serji biletów 1-ej pożyczki wewnętrznej premjowej 5%, wylosowanych w ciągnieniu umorzenia, dokonanem w zarządzie Banku Państwa, 2-go stycznia 1874 roku:

NUMERA SERIJ.

00,062	03,794	09,114	11,773	15,921
00,359	04,181	09,395	12,075	16,393
01,236	05,293	09,876	12,950	16,728
01,666	05,331	09,952	13,034	17,505
01,715	07,627	10,080	13,839	17,668
01,735	07,658	10,378	13,950	17,952
02,008	07,867	10,438	14,452	18,829
02,125	08,286	10,657	14,794	19,134
02,762	08,327	11,056	15,524	
02,809	08,425	11,457	15,612	
03,327	08,807	11,703	15,613	

Razem 52 serje, wynoszące 2,600 biletów.

Wypłata kapitału reprezentowanego przez bilety wylosowane, po 120 rs. za każdy bilet, odbywać się będzie począwszy od 1-go kwietnia 1874 roku, w Banku Państwa, jego kantorach i oddziałach.

(*Gon. Urzęd.*)

W № 254 *Gońca Urzędowego* podanem było do wiadomości, że przed nadesłaniem jeszcze Ministerstwu Spraw Wewnętrznych uchwały ziemstwa gubernjalnego samarskiego w przedmiocie rozdawania mu pożyczki z ogólnego kapitału żywnościowego, dla udzielania zapomóg na wyżywienie i obsianie pól *w powiatach gubernji samarskiej, które ucierpiały od nieurodzaju w 1873 roku*, na wstawienie się Ministerstwa, dla dostarczenia cierpiącej niedostatek ludności powiatów pomienionych zarobków w miejscu i na stronie, zapadły Najwyższe upoważnienia: 1) do przyśpieszenia budowy drogi żelaznej samarsko-orenburgskiej i 2) do udzielania cierpiącym niedostatek paszportów bezpłatnych, i oprócz tego wzięte były pod rozwagę inne także, możebne dla tego celu sposoby. Dla zaspokojenia zaś niecierpiących zwłoki potrzeb ludności pod względem wyżywienia, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przekazało na imię gubernatora 50,000 rs. z ogólnego na Cesarstwo kapitału żywnościowego, dla oddania takowych urzędowi ziemskiemu gubernjalnemu niezwłocznie po otrzymaniu przez gubernatora wstawiennictwa zebrania ziemstwa gubernjalnego o pożyczkę z kapitału pomienionego.

Ponieważ zaczęły tymczasem wpływać ofiary prywatne na rzecz mieszkańców gubernji samarskiej, którzy ucierpieli od nieurodzaju, ze względu przeto na tę okoliczność i zgodnie z otrzymanem przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wstawieniem się zebrań ziemskich powiatów nikołajewskiego i buzułuckiego w przedmiocie otwarcia w całem Cesarstwie podpisów na rzecz ludności gubernji samarskiej, Ministerstwo wyjednało na to, 26 października 1873 roku, Najwyższe zezwolenie.

Następnie, po otrzymaniu (5 listopada) uchwały zebrania ziemskiego gubernji samarskiej w przedmiocie środków, jakie przedsięwziąść należy koniecznie i bezzwłocznie dla usunięcia przeszkód w wyżywieniu ludności cierpiącej niedostatek i w obsianiu pól, zarówno w jesieni 1873, jak i na wiosnę 1874 roku, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uczyniło pod dniem 14-m listopada przedstawienie do Komitetu Ministrów w przedmiocie udzielenia ziemstwu samarskiemu pożyczki z ogólnego kapitatu żywnościowego i zezwolenia na wydawanie bez przeszkód paszportów bezpłatnych nawet włościanom zalegającym w podatkach.

Po roztrząśnięciu tego przedstawienia, Komitet Ministrów uchwalił między innemi:

1. Oprócz wyasygnowanych już przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, z ogólnego kapitału żywnościowego, 50,000 rs., udzielić z tegoż kapitału 1,000,000 rs. do rozporządzenia urzędu ziemskiego gubernji samarskiej, mianowicie zaś 350,000 rs. na wyżywienie i 650,000 rs. na obsianie na wiosnę 1874 roku pól włościan, którzy ucierpieli od nieurodzaju w pięciu powiatach gubernji samarskiej: buzułuckim, nikołajewskim, bugurusłańskim, bugulmińskim i samarskim, przyczem, pod względem udzielania i zwrotu pożyczek, włożyć na instytucje ziemskie samarskie obowiązek przestrzegania następującego trybu: a) zboże ma być zakupione, z rozporządzenia urzędu gubernialnego, bądź przez urzędy powiatowe, bądź też przez same gminy wiejskie, lecz w tym ostatnim wypadku pieniądze mają być wypłacane przez urząd wprost sprzedającemu zboże i po stanowczem przekonaniu się, że zboże zostało kupione i odstawione na miejsce, do tego zaś w gatunku ze wszech miar dobrym; b) sumy przeznaczone na zakupienie zboża do siewu, nie mogą być w żadnym razie użyte na wyżywienie; c) pożyczki mają być udzielane włościanom cierpiącym niedostatek nieinaczej jak w zbożu, pod osobistą odpowiedzialnością pożyczających, solidarne zaś poręczenie gmin włościańskich może się przyjmowane jedynie za wdowy i sieroty; d) zboże przeznaczone dla włościan do siewu, ma być kupione zawczasu i poświadczone co do dobroci gatunku przez urzędy miejscowe, w każdym razie przed nadejściem pory siewów, i przytem ze spółudziałem delegowanych ze strony włościan; następnie zboże to ma być zsypane przez zaciągających pożyczkę do szpichlerzy gminnnych lub do takich budynków, które będą do tego przeznaczone, i przechowywane m do pory siewu, pod odpowiedzialnością władz gminnej i miejskiej i pod dozorem pośredników polubowych i urzędów powiatowych, i e) pożyczka na wyżywienie ma być zwrócona po upływie trzech lat, poczem ma być płacony procent po 3 od sta, pożyczka zaś na obsianie pól ma być zwrócona ze zbiorów 1874 roku.

2. Obowiązek dopilnowania regularności w czynnościach urzędów ziemskich pod względem przysposobienia zboża dla wyżywienia ludności i obsiania pól z sum wyasygnowanych obecnie przez Rząd z ogólnego na Cesarstwo kapitału żywnościowego, wkłada się na gubernatora miejscowego, z nadaniem mu prawa, w razie przedsiębrania środków niezgodnych z niniejszemi warunkami pożyczki, wydawania rozporządzeń wykonawczych własną władzą, stosownie do służących gubernatorowi praw przedsiębrania takich rozporządzeń w razie niewykonywania przez instytucje ziemskie przepisanych im obowiązków.

3. Dozwolone, przez Najwyższy Jego Cesarskiej Mości rozkaz z 16 września 1873 roku, udzielanie paszportów bezpłatnych włościanom gubernji samarskiej, którzy ucierpieli od nieurodzaju, rozciągnąć także do włościan zalegających w podatkach, z przedłużeniem tego środka w ogóle do 1-go stycznia 1875 roku.

4. Upoważnić Ministra Spraw Wewnętrznych: a) do oświadczenia ziemstwu samarskiemu, że wstawienie się jego o odroczenie ściągania podatków i zaległości uzyska w swoim czesie roztrzygnięcie stosowne do okoliczności sprawy; b) do przedsięwzięcia natychmiast środków stosownych dla otrzymania dokładniejszych wiadomości o rozmiarach potrzeb ludności włościańskiej w miejscowościach gubernji samarskiej dotkniętych nieurodzajem, i c) do wprowadzenia w wykonanie zamiaru jego co do przedstawienia, trybem przepisanym, propozycij w przedmiocie środków, które mają być uznane za niezbędne dla zabezpieczenia o ile możności na przyszłość dobrobytu ludności wiejskiej gubernji samarskiej.

Najjaśniejszy Pan, na dniu 30 listopada 1873 roku, raczył Najwyżej zatwierdzić uchwałę Komitetu Ministrów.

O tym Najwyższym rozkazie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadomiło pod dniem 3 grudnia r. z. gubernatora samarskiego dla wydania, trybem przepisanym, stosownych rozporządzeń, przyczem polecił mu przedsięwziąść natychmiast wymagane przez punkt *b* artykułu 4-go niniejszego rozkazu Najwyższego środki dla sprawdzenia rozmiarów pomocy rządowej, jaka jest rzeczywiście potrzebna dla cierpiącej niedostatek ludności włościańskiej; w przedmiocie zaś przekazania, przez telegraf, na izbę skarbową samarską, dla oddania do rozporządzenia urzędu ziemskiego gubernjalnego, 1,000,000 rs. z ogólnego kapitału żywnościowego, porozumian osię natychmiast z Ministerstwem Finansów.

Oprócz pomienionych dwóch pożyczek rządowych w wysokości 50,000 i 1,000,000 rs., ze względu na otrzymane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, od jenerał-gubernatora orenburgskiego, wiadomości o znacznym napływie do m. Uralska włościan z gubernji Samarskiej i o krytycznem ich położeniu z powodu braku zatrudnienia, Ministerstwo, zgodnie z wstawieniem się jenerał-adjutanta Kryżanowskiego, wyasygnowało do rozporządzenia gubernatora wojennego obwodu uralskiego, dla udzielania zapomóg najbardziej potrzebującym z pomiędzy przybyłych tam włościan samarskich, zwłaszcza zaś takich, którzy mają dzieci małoletnie lub też są chorzy i niezdolni do pracy, 2,000 rs. z kapitału ofiarowanego przez Jego Cesarską Mość w roku 1868 dla przyjścia w pomoc cierpiącym niedostatek z powodu nieurodzaju.

Nadto, na zapomogi dla cierpiących niedostatek mieszkańców gubernji samarskiej, wpłynęły ofiary bezzwrotne ze strony następujących instytucij gminnych: rada miejska moskiewska ofiarowała 50,000 rs. z funduszów zapasowych miejskich, ziemstwa zaś: kurskie — 50,000 rs. z procentów od kapitału żywnościowego; tulskie — 25,000 rs. z sum udzielonych w 1868 roku dla gubernji tulskiej przez Najwyżej ustanowioną w tymże roku komisję dla dostarczania zapomóg mieszkańcom Cesarstwa, którzy ucierpieli z powodu nieurodzaju; pskowskie— 10,000 rs. z kapitału żywnościowego gubernjalnego, i nowogrodzkie — 5,000 rs. z kapitału ekonomicznego.

Jakkolwiek podług ustawy instytucij ziemskich i zgodnie z ustawą miejską, zakres czynności instytucij ziemskich i miejskich ogranicza się na obrębie gubernji lub miasta, powierzonych pieczy każdej z tych instytucij, oprócz tego zaś, na zasadzie Najwyższego rozkazu z 25-go kwietnia 1866 roku, nie dozwala się czynić z kapitałów gubernjalnych żywnościowych żadnych wydatków bezzwrotnych, tak, iż instytucjom wyż wymienionym nie służyło prawo przedsiębrania jakichkolwiek bądź środków dla zapewnienia wyżywienia ludności gubernji samarskiej, wszelakoż, ponieważ ich uchwały co do wyasygnowania zapomóg pieniężnych na rzecz tych, którzy ucierpieli od nieurodzaju, spowodowane zostały okolicznościami wyjątkowemi, przeto przez wzgląd na to, Minister Spraw Wewnętrznych uznawał ze swej strony za możebne, upoważnić instytucje miejskie i ziemskie do wprowadzenia ich uchwał w wykonanie.

Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przełożenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 25-go i 7-go grudnia, Najmiłościwiej raczył zezwolić na to, i zarazem spodobało się jego Cesarskiej Mości upoważnić Ministra do zatwierdzania zapaść mogących na przyszłość takichże wstawień się z innych miejscowości.

Na tej zasadzie Minister Spraw Wewnętrznych udzielił upoważnienie do wprowadzenia w wykonanie uchwał zgromadzeń ziemskich gubernij jarosławskiej, woroneżskiej, riazańskiej, moskiewskiej, petersburgskiej, włodzimierskiej i twerskiej w przedmiocie udzielenia zapomóg mieszkańcom gubernji samarskiej: z procentów jarosławskiego gubernjalnego kapitału żywnościowego—6,108 rs.; z dodatkowych opłat żywnościowych zaprowadzonych w gubernji woroneżskiej—25,000 rs.: z sum udzielonych w 1868 roku dla gubernji riazańskiej przez Najwyżej ustanowioną w tymże roku komisję do niesienia pomocy mieszkańcom Cesarstwa, którzy ucierpieli od nierodzaju—10,225 rs.; z sum zapasowych z opłat ziemskich gubernji moskiewskiej—25,000 rs.; z procentów petersburgskiego gubernjalnego kapitału żywościowego—3,200 rs.; z kapitału żywościowego gubernji włodzimierskiej, z uzupełnieniem z opłat ziemskich gubernjalnych—10,000 rs.; z sum ziemskich gubernji twerskiej—2,000 rs. bezzwrotnie, i z kapitapitału żywnościowego gubernjalnego tejże gubernji—20,000 rs., na 5 lat.

Jednocześnie, na najpoddanniejsze przełożenie Ministra Spraw Wewnętrznych o wstawieniu się zarządu głównego Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, Najjaśniejszy Pan, na dniu 7-m grudnia r. z. Najmiłościwiej upoważnić raczył, zarówno petersburgski komitet dam, jak i wszystkie instytucje Towarzystwa pomienionego, do zbierania w całej Rosji ofiar na rzecz mieszkańców gubernji samarskiej, którzy ucierpieli od nieurodzaju, z zastrzeżeniem, ażeby sumy, jakie zebrane zostaną przez Towarzystwo pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, były obracane i przeznaczane z wiadomością i podług wskazań gubernatora samarskiego.

Z inicjatywy nareszcie niektórych osób prywatnych [1]), ustanowiony został w Petersburgu osobny komitet do zbierania i odsyłania na miejsce ofiar na rzecz ludności gubernji samarskiej, która ucierpiała od nieurodzaju, zarówno w pieniądzach, jak i w rozmaitego rodzaju artykułach w naturze, jako to: w zbożu, mące, sucharach, konserwach i t. p., oraz w rozmaitych przedmiotach, głównie w ubraniu i obuwiu, jak niemniej w materjałach, z których takowe mogą być zrobione. Przepisy co do ustanowienia i zakresu czynności tego komitetu zatwierdzone zostały przez Ministra Spraw Wewnętrznych 13 grudnia r. z.

Na zakończenie nadmienić wypada, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie otrzymało do chwili obecnej żadnych wiadomości urzędowych o jakichkolwiek bądź wypadkach nadzwyczajnych w gubernji samarskiej, spowodowanych nieurodzajem zeszłorocznym, lub o chorobach, któreby wynikły jako następstwo głodu.

[1]) Obrały one swemi pełnomocnikami: małżonkę sekretarza stanu A. P. Fiłosofowa, A. S. Aksakowowę i P. A. Miasojedowa.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Z ŁOWICZA.

(*Korespondencja Dziennika Warszawskiego*).

Dnia 3 (15) stycznia 1874 r.

Apatyczne życie wiodący mieszkańcy tutejsi, znudzeni snać zbyt nieruchliwą egzystencją jaką wiedli dotąd, biorą się nareszcie, za przykładem innych miast okolic kraju, do czynnego działania na drodze poprawy materjalnego swego bytu, i w tym celu pracują nad utworzeniem u siebie Towarzystwa a raczej kasy pożyczkowej i oszczędności, dla której już nawet przygotowali projekt ustawy, który przedstawiony zostanie pod rozpatrzenie i zatwierdzenie władzy. Uczestnikiem Towarzystwa, według brzmienia projektu ustawy, może być każdy mieszkaniec Łowicza, który wniesie do jego funduszów wkład w wysokości pięćdziesięciu rubli, oraz wpisowe w ilości rubla. Wkłady mogą być uiszczane albo jednorazowo, albo też ratami, nie mniejszemi wszakże niż pięćdziesiąt kopiejek i nie w dalszych jak miesięcznych odstępach czasu. Członek Towarzystwa ma prawo: 1) do udziału w zyskach stowarzyszenia; 2) do pobierania z kasy Towarzystwa pożyczek, w wysokości nie przenoszącej sześć razy wziętej całkowitej wkładki lub też kwoty na poczet wkładki wniesionej, t. j. że członek, który wniósł całą wkładkę rs. 50, może otrzymać pożyczki trzysta rubli, zaś ten co opłacił na jej rachunek tylko np. rs. 15, pożyczkę może uzyskach nie wyższą nad 90 rubli. Pożyczający winien przedstawić poręczenie dwóch członków, którzy za zaspokojenie długu odpowiadają nietylko swoim wkładem do kasy wniesionym, ale także i osobistym majątkiem. Akty o udzielonych pożyczkach sporządzają się urzędowe, notarjalne. Oto jest w głównych zarysach ustawa projektowana łowickiego stowarzyszenia, które witamy tu wszyscy z radością, tusząc sobie, że przy jego pomocy, wydźwigniemy się choć powoli z kosztownego i trudnego kredytu.

Dla dobra instytucji, należy mi tu atoli uczynić jedną nad projektem uwagę. Stowarzyszenie zawiązuje się, według projektu, dla samych tylko mieszkańców miasta, Łowicz zaś liczy niewiele co więcej nad pięć tysięcy ludności, i to ludności po większej części mało zamożnej. Nastręcza się więc wątpliwość, czy tutejsi mieszkańcy będą w możności złożyć własnemi siłami fundusz dostateczny do skutecznego działania, i następnie, czy stowarzyszenie na tak ścieśnionem polu znajdzie dostateczne dla siebie zyski? O tem wątpić należy. Dla tego też byłoby dobrze, aby stowarzyszenie, nie ograniczając się na samem mieście, zechciało objąć także i okolice Łowicza, gdzie wprawdzie mało jest większych posiadaczy ziemskich, ale które za to mają bogatą ludność włościańską, dla której kredyt, w wysokości przez Towarzystwo oznaczonej, byłby często pożądanym, a wysokość wkładów, zwłaszcza gdy te częściowo mogą być wnoszone, ułatwia im znacznie przystąpienie do Towarzystwa. Jest to sfera, w której stowarzyszenie najwięcej może nieść usług i największych dla siebie spodziewać się korzyści.

Fizjonomja Łowicza potrochu i zwolna coraz bardziej zyskuje. Przed kilku laty zaopatrzono ulice w dogodne, choć wązkie chodniki asfaltowe; w zeszłym roku, w miejsce dawnych, rzadko stojących, niezgrabnych drewnianych, a mało światła dających olejnych latarni, zaprowadzono zgrabne, z żelaza zrobione latarnie naftowe, dające znacznie więcej i lepszego światła i dozwalające przynajmniej wieczorami nie błąkać się omackiem po ulicach, jak to bywało dawniej.

Nie można wprawdzie powiedzieć, że się Łowicz wznosi, ale też nikt nie zaprzeczy, że na porządku i czystości zyskuje ciągle. Większych domów nowych nie przybywa, ale za to stare drewniane kletki po trosze znikają, ustępując nowym na tychże samych placach stawianym domom, nie eleganckim i ozdobnym, ale przynajmniej nie rażącym szpetnością i brudem. Powolne to przekształcanie się szczególniej korzystnie się przedstawia na ulicy Zduńskiej, zamieszkałej przez ludność żydowską i pełnej sklepów i kramów wszelkiego rodzaju. Jedyną znaczniejszą budowlą, którą tu zaczęto stawiać w zeszłym roku, jest żydowska bóżnica murowana i dobrze się powierzchownie prezentująca, która dotąd po zrąb dopiero wyniesiona, w ciągu bieżącego roku ma ostatecznie być ukończoną.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W dodatku do rozkazu oberpolicmajstra miasta Warszawy do Policji Wykonawczej, za № 11 wydanym, zamieszczono:

Jutro, 11 (23) stycznia r. b., w piątek, z powodu mającego się zawrzeć, w S.-Petersburgu, związku małżeńskiego Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Wielkobrytańskim, Alfredem Edynburgskim, mieszkańcy mogą iluminować wieczorem swoje domy.

—

* Tabor tutejszej **żeglugi parowej** powiększony został przybyciem pod Warszawę, jeszcze przed zamarznięciem rzeki, nowego paropływu *Wisła*, zbudowanego w Gdańsku. Parostatek *Warszawa*, sprowadzony także z Gdańska w sierpniu roku zeszłego, który z powodu przerwania dla niskiego stanu wody żeglugi, raz tylko jeden wypłynął z Warszawy, zimuje pod Saską Kępą. Jest więc nadzieja, że byle tylko woda dopisała, w roku bieżącym żegluga rozwinie się na szerszą skalę. (*Kur. Codz.*).

—

* W księgarniach warszawskich pojawiła się broszura p. Roberta Nabielaka, p. t. **Kilka słów o sposobach powiększenia dochodu z pasiek**. W pierwszym rozdziale autor traktuje o wczesnych rojach; w drugim o przygotowaniu pasieki do wczesnej rójki; w trzecim określa wartość gotowego suszu, twierdząc, że takowy w dwójnasób pomnaża dochód otrzymywany z pasieki; w czwartym wskazuje wartość blizkich pożytków, a w piątym pożyteczność wywożenia pszczół na paszę; w szóstym jest mowa o metodzie robienia ablegrów i o ulu ramowym; wreszcie w siódmym i ostatnim rozdziale, o płodózmianie w zastosowaniu do pszczolnictwa. Autor opatrzył pracę swoją na końcu odpowiedniemi przypiskami i tablicami, wyjaśniającemi rożne kwestje dotyczące tej gałęzi gospodarstwa. (*Gaz. Pols.*)

Z INNYCH GUBERNJI.

* Przy otwarciu 10-go grudnia **kolejnego Wołogodzkiego zebrania gubernjalnego ziemskiego**, naczelnik gubernji, w przemowie swej, zwróconej do deputatów gubernjalnych, rzekł między innemi:

„Obowiązkiem instytucij ziemskich jest, objąwszy całą łączność potrzeb żywotnych i miejscowych zasobów kraju, wniknąć głębiej w ich szczegóły i dołożyć wszelkich starań do stopniowego i regularnego ich rozwoju.

„W takim duchu i w takim kierunku działały dotychczas instytucje ziemskie w naszej gubernji, upamiętniwszy się szeregiem rozmaitych ulepszeń, szczególniej zaś w zakresie wychowania publicznego i zdrowia publicznego.

„Dla przyszłej działalności ziemstwa, w liczbie przedmiotów szczególnej ważności, znajduje się projekt ustawy o wzajemnem ubezpieczeniu ziemskiem, przedstawiony do naszego roztrząśnienia na sesji teraźniejszej. Często się ponawiające niszczące pożary zwróciły na siebie szczególną troskliwość rządu, który uważa za niezbędne zaprowadzenie obowiązkowego powszechnego ubezpieczenia budowli, do kogobądź by takowe należały, tak w miastach jak i we wsiach.

„Przy ciągle podnoszących się cenach pracy i materjałów budowlanych, niepodobna nie przyznać, że tylko powszechnem ubezpieczeniem budynków, może być zabezpieczoną własność nieruchoma w miastach i trwałość urządzenia gospodarstw wiejskich. Po was oczekiwane jest rozpatrzenie projektu i wskazanie tych zmian po szczególe, które poczytujecie za niezbędne, stosownie do warunków miejscowych.

„Ubezpieczenie wzajemne znajduje się w ścisłym związku ze środkami ostrożności od ognia, co do których kwestja nie pierwszy raz już jest podnoszoną. Ludność włościańska, jak wiadomo, przy obchodzeniu się z ogniem, okazuje zupełną nieoględność i ciemną nieostrożność. Pożary w roku bieżącym w naszej gubernji, szczególniej zaś w powiecie griazowieckim, jak wykazały śledztwa, służą za stwierdzenie tego. Chociaż przez zarządy powiatowe rozesłane zostały do zarządów wiejskich drukowane wyciągi z ustawy budowlanej, lecz nie przyniosły upragnionej korzyści. Podług mojego zdania, pomiędzy innemi środkami, w widokach większej ich skuteczności, chociażby na przyszłość, należałoby zarządom powiatowym ułożyć, i po zatwierdzeniu przez zebranie gubernjalne, wydrukować przepisy obowiązkowe o środkach ostrożności od ognia oraz sposobach gaszenia pożarów, dopełnione odpowiedniemi, wyłuszczonemi prostym, zupełnie zrozumiałym dla ludu językiem, naukami, z warunkiem aby te przepisy były czytane nie tylko na zebraniach, lecz o ile można często w szkołach ludowych, i tym sposobem utrwalały w umysłach i zwyczajach młodego pokolenia zdrowsze pojęcia o obowiązkach pod względem prawa i społeczeństwa.

„Na zarządach ziemskich również polega obowiązek szczególniej w miejscowościach odległych, zaznajomić ludność wiejską z towarzystwami pożyczek i oszczędności, które się rozszerzyły w wielu gubernjach. Sama ilość zatwierdzonych przez rząd ustaw tych publicznych instytucij kredytowych powinna służyć za dowód uznania ich pożytku: w roku bieżącym zatwierdzono przeszło sto ustaw, wszystkich zaś w 46 gubernjach funkcjonuje przeszło trzysta. Z tej liczby 132 towarzystwom zarządy ziemskie udzieliły sposobem pożyczki z funduszów ziemskich 139,000 rub. dla poparcia ich założenia.

„Przytem nie mogę przemilczeć, że z powodu nowości rzeczy, nie byłyby zbyteczne przy zakładaniu tych instytucij, pewne środki ostrożności, jak naprzykład udzielanie pożyczki od ziemstwa jedynie w tych miejscowościach, gdzie znajduje się znana ziemstwu osoba, która przyjęłaby na siebie obowiązek utworzenia towarzystwa i kierowania nim w pierwotnych działaniach.

„Do zebrania waszego należy także wypowiedzieć zdanie co do zapasów zbożowych w magazynach wiejskich. W kwestji tej zdania zebrań powiatowych ziemskich były rozmaite. Większość jest za pozostaniem przy dawnych przepisach; tymczasem, nie tajno wam, że w roku bieżącym, mimo obfitego urodzaju w naszej gubernji, dopełnienie zapasów rozebranych, dotychczas nie jest zadowalniające i dokonywa się z wielkiemi trudnościami. Ze względu na to, podług mojego zdania należałoby tam, gdzie się potworzyły zaległości, dozwolić ściągania takowych za pośrednictwem opłat pieniężnych do wysokości połowy ogólnej ilości zapasów w każdej gminie wiejskiej, aby tym sposobem, bez sprzedaży zapasów, jedna ich połowa znajdowała się w gotowem zbożu, a druga utworzyła z czasem nietykalny kapitał żywnościowy każdej włości.

„W końcu proszę zebrania zwrócić uwagę na zawiadomienie moje o wadliwościach i niedogodnościach rozmaitych formalności urzędów powiatowych w wykazywaniu wiadomości dostarczanych dla rozkładu państwowego podatku ziemskiego, oraz na protestacje co do niektórych pozycij rozkładów powiatowych, szczególniej zaś pod względ m drogowym w powiecie welskim."

—

* **W guberńji wiackiej** zapadły od 15 czerwca do 8 grudnia r. z. 662 uchwały w przedmiocie corocznych **ofiar** kopiejkowych **na rzecz Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych**. Liczba włościan, którzy wzięli udział w tych uchwałach, wynosi 577,368.

—

* Dziennik *Rusk. Inw.* pisze, że 29 grudnia odbyło się ogólne zebranie **ruskiego Towarzystwa technicznego**, pod prezydencją E. J. Tillo, zwołane do wybrania prezesa Towarzystwa i rozważenia: 1) sprawozdania sekretarza Towarzystwa o wydelegowaniu go na wystawę międzynarodową w Londynie 1873 roku; 2) 2) sprawozdania komisji rewizyjnej wyznaczonej do sprawdzenia czynności Towarzystwa w 1872 roku; 3) 3) referatów o bieżących sprawach Towarzystwa. Ogólne Zebranie członków Towarzystwa, 29 grudnia, stosownie do swej ustawy, powinno było wybrać sobie prezesa na następne trzechlecie, lecz jednogłośnie postanowiło prosić P. A. Koczubeja o dalszą działalność jego na korzyść Towarzystwa na stanowiskn prezesa, przyczem wynurzyło mu najżywszą wdzięczność za ciągłe i niezachwiane popieranie interesów Towarzystwa i skierowanie jego czynności na pożytek ruskiej techniki".

Pragnący obeznać się z sprawozdaniami sekretarza i komisji rewizyjnej, znajdą je w „Pamiętnikach Towarzystwa". Nadmienimy tu tylko że i na przyszły rok, z polecenia Ministra Finansów ruski oddział na wystawie międzynarodowej w Londynie będzie urządzony, za pośrednictwem ruskiego Towarzystwa technicznego, przy którem utworzona jest dla prowadzenia tej sprawy oddzielna komisja specjalna, na referentów ktorej są wyznaczeni pp. Temiriaziew i van-der-Flitt, i że Towarzystwo postanowiło podziękować swemu sekretarzowi, F. N. Lwowowi, za jego prace pod względem urządzenia ruskiego oddziału na wystawie międzynarodowej w Londynie w 1872 i 1873 roku.

—

* **Jedwabnictwo na Kaukazie**, będące oddawna jedną z głównych gałęzi miejscowego gospodarstwa wiejskiego, stanowiło cały dochód mieszkańców tych miejscowości, w których zajmowano się takowem przeważnie.

Jakkolwiek stoi ono nizko w kraju pomienionym, wszelakoż stanowiło dawniej wraz z uprawą marzanny, jedną z głównych gałęzi handlu wywozowego i dostarczało ludności 4 miljony rs. rocznie. Produkcja jedwabiu koncentruje się głównie w powiatach nuchińskim i kubińskim.

Wszczęte w r. 1859 wykupywanie jajeczek na wywóz zagranicę, doszło w r. 1863 do 3,000 pudów, po cenie od 8 do 10 rs. za funt, co spowodowało, że mieszkańcy hodujący jedwabniki, zachęceni tym sposobem zarabiania pieniędzy, przestali całkiem prawie trudnić się produkcją jedwabiu. Lecz na nieszczęście, tak samo jak we Włoszech i Francji, ukazała się także na Kaukazie zaraza jedwabników, która szerząc się stopniowo od roku 1864, spowodowała znaczny upadek jedwabnictwa tamecznego. Obecnie, jak słychać, chòroba ta zaczyna znikać; spodziewać się przeto należy, że powiaty kubiński i nuchiński, bogate pod względem produkcji jedwabiu, staną się znowu źródłem bogactwa dla mieszkańców miejscowych, hodujących jedwabniki. W tym okresie czasu od roku 1864, usiłowania rządu skierowane były do podtrzymania jedwabnictwa miejscowego zo pomocą sprowadzania jajeczek z Włoch i wprost z Japonji i rozdawania takowych miejscowym uprawiaczom jedwabiu. Rząd, tak samo jak i przedtem, nie szczędził środków pieniężnych i udzielał takowe hojnie na rozmaite próby hodowania jedwabników, które prowadzą stopniowo do rezultatów pożądanych. (*Gon. Urzęd.*)

LISTA

nagród przysądzonych przez międzynarodowy Sąd biegłych wystawcom Ruskiego oddziału wystawy powszechnej w Wiedniu w 1873 roku.

(Ogłaszana z rozporządzenia Najwyżej ustanowionej Komjsji do udziału Rosji w wystawie powszechnej w Wiedniu w 1873 roku)

(Dalszy ciąg [1]).

GRUPA IV.

Wyroby żywności produkcji fabrycznej.

Dyplom honorowy.

Cesarskiemu Nikitskiemu ogrodowi w gubernji Taurydzkiej, niedaleko Jałty, za wyrób wina.

Medale postępu.

Asibertowi, w St. Petersburgu, za konserwy; *Bałabusze* Mikołajowi, w Kijowie, za konfitury; *Bekkerowi* Aleksandrowi, w gubernji Podolskiej, w miasteczku Trostiancu, za mączkę cukrową; *Bogdanowowi* Aleksandrowi i Sp., w St. Petersburgu, za papierosy; *Kijowskiemu oddziałowi Ruskiego Towarzystwa Technicznego*, za cukier; *Kleczkowskiemu* Władysławowi, w gubernji Archangielskiej, w m. Pinedze, w osadzie Cylmie nad rz. Pieczorą, za buljon; *kolonji Jekaterinenfeld*, w gubernji Tyfliskiej za wina; *Lanckiemu* Robertowi, w gubernji Taurydzkiej, w powiecie Teodozyjskim, w dolinie Sudackiej, za wino; *Millerowi* Aleksandrowi, w St. Petersburgu, za papirosy; *Niemczynowowi* Jakubowi, w Kjachcie, za herbatę; *Pietrowowi* Bazylemu, w St. Petersburgu, za spirytus i likiery; „*Union*", fabryce tytuniowej pod tą firmą, w Warszawie, za papierosy, cygara i tabakę; *Uladowskiemu Towarzystwu przemysłwemu i handlowemu*, w gubernji Podolskiej, za spirytus, likiery i ocet; *Charitonence* Janowi, w gubernji Chersońskiej, w powiecie Sumskim, za cukier z buraków; *Epsteinowi* Aleksandrowi i *Rosenblumowi* Dawidowi, za mąkę pszenną.

Medale zasługi.

Amnanowowi Janowi, na Kaukazie, w Saljańskich zakładach rybołówstwa, w gubernji Bakińskiej, za ryby suszone; *Angelowi* Danielowi, w St. Petersburgu, za wódki i likiery; *Asmałowowi* Bazylemu, w gubernji Jekaterinosławskiej, w Rostowie nad Donem, za obrobiony tytóń; *Baszmakowom* A. i S., handlującym pod firmą „Keller i Sp." w St. Petersburgu, za wódki i likiery; *Beijermanowi* Abramowi, w Kiszyniewie, za wyroby mączne; *Bekmauowi* i Sp. w St. Petersburgu, za wódki i likiery; *Berlińskiemu* Jerzemu, w Warszawie, za musztardę; *Besarabskiej szkole ogrodnictwa*, w Kiszyniewie, za konserwy w cukrze; *von Blackenhagenowi* Gotlibowi, w Rydze, za kimel; *Bogdonowowi* Teodorowi w Moskwie, za likiery; *Borysowskiemu* Marjanowi z synami, w Moskwie, za cukier z buraków; *Bostandżogło M.* (Stowarzyszeniu), w Moskwie, za cygara; *Brodzkiemu* Izraelowi, w gubernji Kijowskiej, w powiecie Czyhiryńskim, we wsi Lebiediewie, za cukier z buraków, *Briancowowi* Wiktorowi, w Irkucku, za likiery; *Wachramiejewowi* Aleksandrowi, w gubernji Jarosławskiej, we wsi Osipowcach, za mąkę; *Weisowi* Karolowi, w Rydze, za cykorję; *Wedlowi* Karolowi, w Warszawie za czekoladę; *Wismanowi* Antoniemu, w gubernji Taurydzkiej, w dolinie Sudockiej za wino; *Wolfschmidtowi*, w Rydze, za likiery; *Woroncowowi* Szymonowi księciu, w gubernji Taurydzkiej, w dobrach Massandrze, Ałupce i Ajdaniki, za wino; *Wuliczewiczowi* Mikołajowi, w gubernji Taurydzkiej w Ałuszcie, za wino; *Gerke* F. i E., w Penzie, za cukier, z buraków; *Golicynowej* Zofji księżnie, w gubernji Charkowskiej, w powiecie Sumskim, we wsi Mogricy, za cukier z buraków; *Danilewskiemu* Aleksandrowi, w gubernji Woroneżskiej, za konserwy mięsne i mleczne; *Dudinowi* Janowi, w St.-Petersburgu, za piwo; *Żukowskiemu* Stefanowi, w gubernji Kijowskiej, w Nowej Towołżance, za cukier z buraków; *Zyzykina* Michała synom, w gubernji Twerckiej, za likiery; *Kenowi* Janowi, w gubernji Liflandzkiej, w Stockmashofie, za likiery; *Kemensowi* Ryszardowi, w gubernji Podolskiej w powiecie Olgopolskim, we wsi Czarnominie i w miasteczku Sobolewce, za cukier z buraków; *Klimkowsteinowi-Krasuskiemu*, w Lublinie, za cygara; *Kniażewiczowi* Antoniemu, w Krymie, za wina czerwone; *Kożinowej* Nadziei, w gubernji Twerskiej, w powiecie Kalazińskim, we wsi Nowosiołkach, za konserwy mięsne; *Korfowej* M. baronowej, w St. Petersburgu, za wódki i likiery; *Kraftom* braciom Aleksandrowi i Oswaldowi, w St.-Petersburgu, za cygara; *Kudriawcowom* braciom A. i G., w Moskwie, za czekoladę, cukry i konserwy w cukrze; *Lewenbergowi* Jakubowi, w gubernji Petrokowskiej, w powiecie Łodzińskim w Rudzie Pabianickiej, za cukier z buraków; *Łopuchinowi* Pawłowi księciu, w gubernji Kijowskiej, w powiecie Kaniewskim, we wsi Nabutowie i w osadzie pod miasteczkiem Korsuniem, za cukier z buraków; *Luterowi* Janowi, w St.-Petersburgu, za napoje musujące; *Lutosławskiemu* Franciszkowi w gubernji Łomżyńskiej, w powiecie tegoż nazwiska, we wsi Drozdowie, za piwo; *Mateisenowi* Michałowi, w gubernji Mohylewskiej, w m. Bychowie, za produkta mączne; *Miczri* Abramowi, w St. Peterburgu, za papirosy; *Muradowowi* Melitonowi, w Tyflisie, za tytoń obrobiony; *Nathansonowi* Jakubowi, w gubernji Warszawskiej, w powiecie Błońskim, w fabryce Guzowie i w powiecie Gostyńskim, w fabryce Sannikach, za cukier z buraków; *Nikitina* sukcesorom, w Smoleńsku, za konfitury z jagód; *Towarzystwu Żeglugi Parowej i Handlu i kolei żelaznej Odeskiej* za wina gotowane; *Paskiewiczowi* Eljaszowi, w gubernji Taurydzkiej, w powiecie Teodozyjskim, w dolinie Sudackiej za wina; *Pietrowom* braciom K. i P., w St. Petersburgu, za papierosy; *Potockiej* Marji hrabinie i *Sanguszce* Romanowi księciu, w gubernjach Podolskiej i Kijowskiej, za cukier z buraków; *Rozmanithowi* Stanisławowi, w Warszawie, za wino; *Ramaziancom* P. i M. w Tyflisie, za tytóń obrobiony; *Rouget* Paulinie, w Moskwie, za likiery; *Saatczi* Babajowi i *Mangubi* Dawidowi, w St. Petersburgu, za tytóń i papierosy; *Skalonowi* Mikołajowi, w gubernji Charkowskiej, we wsi Białym-Kołodezie, za cukier; *Stowarzyszeniu Kijowskiej cukrowni i rafinerji*; *Funduklejowi* Janowi, w gubernji Taurydzkiej, we wsi Gurzuwie, za wina muszkatelowe i czerwone; *Chubowowi* A., w Tyflisie, za tytóń obrobiony; *Czuprikowowi* Karpowi, w gubernji Moskiewskiej, w m. Kołomnie, za marmolady; *Stritterowi* Aleksandrowi, w St. Petersburgu i Moskwie, za likiery; *Jakowlewom* braciom w St. Petersburgu, za marynaty i solenia; *Janaszowi* Jakubowi, w gubernji Warszawskiej w fabryce Józefowie, za cukier z buraków; *Jachnence* i *Simirence* w gubernji Kijowskiej, w Horodyszczu, za cukier z buraków; *Epsztejnowi* Mieczysławowi, w gubernji Warszawskiej, w fabrykach Hermanowie i Łyszkowicach, za cukier z buraków.

Medal wytwornego gustu.

Kochowi Ludwikowi i synowi, w Warszawie, za wyroby cukrowe.

Medale współpracownictwa.

Wolfowi, dyrektorowi cukrowni Jakuba Janasza, w gubernji Warszawskiej, w Józefowie; *Herbstowi*, dyrektorowi fabryki Borysowskiego z synami w Moskwie; *Szyszło* pani, w fabryce buljonów Kleczkowskiego, w gubernji Archangielskiej, w osadzie Ust-Cylmie.

Dyplomy uznania.

Apraksinowi Wiktorowi, w gubernji Orłowskiej, w powiecie Siewskim, w futorze Aleksandrowskim, za spirytus; *Bersohnowi* Janowi, w gubernji Warszawskiej, w fabryce Czersku, za cukier z buraków; *Bersohnowi* Janowi i *Bernsztejnowi* Samsonowi, w gubernji Warszawskiej, w fabryce Michałowie, za cukier z buraków; *Böhmowi* F. i Sp., w gubernji Warszawskiej, w m. Włocławsku, za cykorję; *Weinsteinowi* Mojżeszowi, w gubernji Połtawskiej, za cukier; *Wieniarskiemu* Józefowi, w gubernji Radomskiej, w fabryce Częstocicach, za cukier; *Wikkelowi* J., w Helsingforsie, za pącz; *Winawerowi* Natanowi, w Warszawie, za miód; *Wróblewskim*, J. i S., w Warszawie, za pierniki; *Wjuszynowi*, w St.-Petersburgu, za marmoladę; *Haarmanowi* F. w Rydze, za cykorję; *Ginzburgowi* Urjaszowi, w gubernji Podolskiej, we wsi Mogilnem, za cukier z buraków; *Dechariot* Andrzejowi, w Moskwie, za likiery; *Dobrzelińskiej* cukrowni, w gubernji Warszawskiej, za cukier z buraków; *Jewreinowi* Włodzimierzowi, w gubernji Włodzimierskiej, w Perejasławiu-Zaleskim, za nalewki; *Jelisiejewowi*, w St.-Petersburgu, za czekoladę, cukry i konserwy w cukrze; *Zajcowym* braciom, w St-Petersburgu, za marynaty; *Kałasznikowowi* Piotrowi, w Pskowie, za likiery; *Karalli* Stefanowi, w St. Petersbugu, za likiery; *Kacaraki* Mikołajowi, w Moskwie, za czekoladę, cukry i konserwy w cukrze; *Kowalewowi* Jerzemu, w Kiszyniewie, za wino; *Korniejewowi*, *Gorszanowowi* i Sp. w Moskwie, za piwo i likiery; *Kutnarowowi* Szymonowi, w Rostowie nad Donem, za tytoń obrobiony; *Łankowskiemu* i *Likopowi*, w Mitawie, za czekoladę; *Łapinom* braciom, w St. Petersburgu, za marmoladę; *Łaszkowowi* A., w Żytomierzu, za mąkę; *Łubieńskiemu* Franciszkowi hrabiemu, *Oraczewskiewu* Edwardowi i Sp., w gubernji Kieleckiej, w powiecie Pinczowski;m, we wsi Kazimierzu - Wielkim, za cukier z buraków, *Petersowi* Andrzejowi, w Moskwie, za czekoladę, cukry i konserwy w cukrze; *Pietrowowi* Janowi, w St. Petersburgu, za esencję żurawinową; *Polakiewiczom* braciom, w Warszawie, za papierosy; *Polakowowi* Psachjuszowi, w Kijowie, za wyroby cukiernicze; *Pychowowi* Bazylemu, w gubernji Jarosławskiej, w powiecie Rostowskim, we wsi Porjeczju, za cykorję; *Serbinowowi* Janowi, w Nowoczerkasku, za wino czerwone; *Skirmuntowowi* Aleksandrowi, w gubernji Mińskiej, w Porzeczu, za cukier; *Smirnowowi* Piotrowi, w Moskwie, za wino krymskie; *Sułchanowowi* J., w gubernji Tyfliskiej, w powiecie Goryjskim, za owoce suszone; *Tarnowskiemu* Bazylemu, w gubernji Czernihowskiej, we wsi Parafiewce, za cukier: *Timofiejewskim* braciom, w Moskwie, za nalewki; *Szkole ogrodnictwa (Besarabskiej)*, w Kiszyniewie, za owoce suszone; *Forerowi* Chrystoforowi, na Kaukazie, za wino czerwone; *Froritowi* Janowi, w Dorpacie, za trunki spirytualne; *Celibiejewowi* Teodorowi, w St.-Petersburgu, za ocet; *Cziczerinowi* Andrzejowi, w Tambowie, za nalewki; *Ekbertowi* F. E., w Helsingforsie, za likiery i wódki. (*D. c. n.*).

[1]) Patrz Nr. 6 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 21 stycznia. Zgromadzenie Narodowe, co do interpelacji lewicy, dotyczącej prasy, przyjęło proste przejście do porządku dziennego 393 głosami przeciwko 292; większość na korzyść rządu wyniosła 101 głosów.

Wiedeń, 21 stycznia. Do izby deputowanych zostały wniesione projekta rządowe w znacznej liczbie, pomiędzy innemi: projekta do praw wyznaniowych, prawo o kontyngensie na 1874 r., i projekt zniesienia podatku od ogłoszeń. Deputowani czescy z Morawji, którzy nowo weszli do izby, złożyli przysięgę.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Nordzie* z dnia 19 stycznia: Niepokojące wieści rozgłoszone w ostatnich dniach co do ewentualnych nieporozumień pomiędzy Francją z jednej, a Włochami i Niemcami z drugiej strony, zaczynają rozpraszać się powoli i należy spodziewać się, że wieści te nie powtórzą się już przez czas długi. Depesza otrzymana z Wersalu zawiadamia, iż rząd francuzki zadeklarował zniesienie paszportów pomiędzy Francją a Włochami, a telegram dodaje nadto, iż środek ten uważany jest jako zakład wybornych stosunków z Włochami. Nikt wprawdzie nie wątpi o wybornych stosunkach istniejących obecnie pomiędzy dwoma krajami, lecz samo zniesienie paszportu nie nadałoby takiego przeświadczenia, gdyby ono nie opierało się na innych danych i to ważniejszych daleko. Paszporty są tylko środkiem policyjnym, nie mającym nic wspólnego ze stosunkami politycznemi krajów, na granicy których są wymagane. Formalność taka utrzymywana bywa często na granicy rozdzielającej dwa państwa żyjące istotnie w najserdeczniejszem z sobą porozumieniu, a znowu nie trudno byłoby znaleść takie kraje, pomiędzy któremi paszporta są wprawdzie zniesione, lecz o których nie można powiedzieć, ażeby w wielkiej z sobą zostawały przyjaźni. Tak więc znaczenie jakie depesza *Ajencji Havas* nadaje środkowi zaprowadzonemu obecnie przez rząd francuzki—jest, co najmniej przesadzone. Szczęściem, że istnieją inne wskazówki dobrych stosunków pomiędzy Francją a Włochami i należy się spodziewać, że te symptomata nabędą nowej siły z powodu losu jakiego doznała w izbie interpelacja jenerała du Temple. I ze strony Niemiec zwolnienie niechęci jest także widoczne, dowód tego mieści się w ostatnich numerach *Nordd. Allg. Ztng*, zawierających daleko mniej goryczy względem Francji, niż poprzednie tej gazety numera. Sprostowanie znaczenia i tekstu przemowy jenerała Ladmirault, sprawiło w Berlinie dobre wrażenie.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 19 stycznia.* Dziennik *Univers* z powodu ogłoszenia w ostatnim numerze listu pasterskiego biskupa w Perigueux i innych artykułów, zawieszonym został na dwa miesiące. W rozkazie gubernatora paryzkiego, jenerała Lademirault wykazanem jest jako przyczyna tego środka, iż ogłoszone przez pomieniony dziennik artykuły i dokumenta wywołać mogą zawikłania dyplomatyczne. Sam list pasterski zastanawiając się nad encykliką papiezką z dnia 21 listopada, napada w sposób jak najbardziej gwałtowny na Niemcy, Włochy i Szwajcarję. --Dziennik *La Presse* zapewnia, iż przeciwko biskupowi w Perigueux zarządzonem zostanie śledztwo w obec rady państwa.

* *Sztokholm, 19 stycznia.* Sejm otwarty został dziś osobiście przez króla. Mowa tronowa wspomina o przyjaznych stosunkach pomiędzy Szwecją i mocarstwami zagranicznemi, uwydatniając jako dowód szczególniej przyjaznych stosunków z cesarstwem niemieckiem, odwiedziny księcia następcy tronu niemieckiego. W mowie tronowej zapowiedziane są następujące nowe projekta do praw: prawo dla handu i żeglugi pomiędzy Szwecją i Norwegją, prawo w przedmiocie udzielania urzędnikom dodatków do pensji z powodu drożyzny, prawo w przedmiocie dalszej budowy rządowych dróg żelaznych, oraz projekt dotyczący reorganizacji armji i floty. Połączona z tem ściśle kwestja zniesienia wojskowych podatków, gruntowych roztrząsana jest obecnie przez rząd i nie będzie przedstawiona na obecnej sesji sejmu.

* *Bern, 19 stycznia.* Rada związkowa uchwaliła dziś rezolucje rady stanów, podług których zamknięte być mają z końcem 1877 roku wszystkie publiczne domy gry i zniesione zostaną do końca 1890 roku wszystkie kantonalne opłaty przyowozowe, bez żadnego wynagrodzenia.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 10 (22) stycznia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, balet fantastyczno-czarodziejski w 4-ch aktach (9-u obrazach), **Meluzyna**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w piątek, opera **Ballo in Maschera (Bal maskowy)**, przez artystów włoskich; abonament N. 6 lit. A. — *Wczoraj*, było osób 829.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we czwartek, dramat w 4 aktach, **Czarne djabły**.—Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w piątek, komedja **Pan Jowialski**. — *Wczoraj*, było osób 667.

W SALI KLUBU RUSKIEGO. — *Dziś*, we czwartek, danym będzie na cel dobroczynny **Drugi i ostatni koncert pani D. M. Leonow**, artystki Cesarskich Teatrów, primo-contralto St.-Petersburgskiej opery, ze współudziałem pp. Radziszewskiego i Wasilewskiego. — Program: 1. „Żebrak," pieśń Viteliaro,—wykona pani D. M. Leonow; 2. „Въ полдневный жаръ въ долинѣ Дагестана," Pauflera,—wykona p. Radziszewski; 3. „Я знаю, а вижу," romans Szczerbaczowa, — wykona pani D. M. Leonow; 4. „Przestroga," romans Nowakowskiego, — wyk. p. Wasilewski; 5. Ballada z op. „Rognieda," Sierowa,—wyk. pani D. M. Leonow; 6. „Поймешь ли ты," romans Rzewskiej,—wyk. pani D. M. Leonow; 7. „Жилъ былъ мужичекъ," pieśń Ant. Kątskiego,—wykona pani D. M. Leonow.— II. 8. Aria Fidesy z op. „Jan z Leydy," Meyerbeera, (Ah! mio filio),— wyk. pani D. M. Leonow; 9. Dwa romanse,—wyk. p. Radziszewski; 10. a) „Wieczór," romans, Moniuszki, i b) „Одинъ лишь мигъ," romans Glinki,—wyk. pani D. M. Leonow; 11. „Duet z opery „Don Juan," Mozarta, (La ci darem la mano), — wykonają: pani D. M. Leonow i p. Wasilewski; 12. Pieśń Spirydowny z op „Вражья сила," Ахъ купцы, молодцы," Sierowa,—wyk. pani D. M. Leonow.— Akompanjować będzie na fortepjanie p. Kratzer.—Początek koncertu o godzinie 8 wieczorem.—Cena miejsc: 1-szy rzęd 3 rub., 2, 3, 4 i 5-ty 2 rub., ostatnie rzędy 1 rub. —Biletów nabyć można u szwajcara Klubu Ruskiego i w księgarniach Istomina i Gebethnera i Wolffa.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 7 i pół.—Wejście kop. 15.

* W dniu 9 (21) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 68, wyzdrowiało 68, umarło 7, pozostało 1824 (mężczyzn 876, kobiet 948), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 187, kobiet 177.

Przyjechali: —Jenerał-major *Lachnicki*, z St. Petersburga;— pruscy oficerowie: pułkownik *von Gerne*; adjutant jego, porucznik *Regenauf* i kapitan *von Bosek*, z zagranicy.

Wyjechał: — Jenerał-lejtnant *Ulrich*, do Brześcia.

Cena okowity dnia 9 (21) stycznia.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.79,5—5.81,1.	1.88½—1.89.
Pojedyncza szynkarska		1.90 —1.92.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. (*G. H.*)

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 337.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodu za m. Grudzień 1873 r.

1. Za przewóz 29,371 osób	Rs.	36,790 k. 11½
2. Za przewóz 1,696,823 pud. towarów		107,730 k. 83½
3. Dochody różne		370 43½
Razem	Rs.	144,891 k. 38½
W miesiącu Grudniu 1872 r. dochód wynosił		85,791 k. 33½
Zatem w Grudniu 1873 r. więcej o	Rs.	59,100 k. 05
czyli o 69%		
Dochód w r. 1873 wynosił	Rs.	1,521,593 k. 11½
1872		1.060.304 k. 95½
Zatem w r. 1873 dochód zwiększył się o	Rs.	461,288 k. 16½
czyli o 43½%.		

N. D. 347. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż z dniem 15 (27) Stycznia r. b. bieg pociągów na drodze Żelaznej Warszawsko Terespolskiej zmienionym zostaje w sposób następujący:

A. Pociąg Osobowy z powozami klasy 1-ej i 2-ej.

Odchodzić będzie

W kierunku od Warszawy (Pragi) do Brześcia Litewskiego.

Z Warszawy (Pragi) o godzinie 11 **w nocy**, z Miłosny o godz. 11 m. 27, z Mińska o godz. 11 m. 59. z Mrozów o godz. 12 min. 30, z Kotunia o godz. 12 m. 58, z Siedlec o godz. 1 m. 24, z Łukowa o godz. 2 m. 18, z Międzyrzeca o godz. 3 m. 2, z Biały o godz. 3 m. 42, z Chotyłowa o godz. 4 m. 8 z Terespola o godz. 4 m. 37, przybywać będzie do Brześcia o godz. **4 m. 49 z rana.**

W kierunku od Brześcia Litewskiego do Warszawy (Pragi).

Z Brześcia o godz. 11 m. 15 **w nocy**, z Terespola o godz. 11 m. 29. z Chotyłowa o godz. 11 m. 59, z Biały o godz. 12 m. 27, z Międzyrzeca o godz. 1 m. 7, z Łukowa o godz. 2 m. 3 z Siedlec o godz. 2 m. 47, z Kotunia o godz. 3 m. 9, z Mrozów o godzinie 3 minut 41, z Mińska o godz. 4 m. 12, z Miłosny o godz. 4 m. 42 przybywać będzie do Warszawy (Pragi) o godz. 5 minut 8 **z rana**:

Uwaga. Dla passażerów jadących od St. Praga do St. Brześć i odwrotnie bedą sprzedawane bilety klasy III i na pociągi osobowe.

B. Pociąg Pocztowy z powozami wszystkich 3-ch klas.

Odchodzić będzie

W kierunku od Warszawy (Pragi) do Brześcia Litewskiego.

Z Warszawy (Pragi) o godz. 3 m. 45 **po południu** z Miłosny o godz. 4 m. 16, z Dębego Wielkiego o godz. 4 m. 29, z Mińska o godz. 4 m. 52, z Mrozów o godz. 5 m. 21, z Kotunia o godz. 5 m. 53, z Siedlec o godz. 6 m. 22, z Łukowa o godz. 7 m. 21, z Międzyrzeca o godz. 8 m. 8, z Biały o godz. 8 m. 48, z Chotyłowa o godz. 9 m. 14, z Terespola o godz. 9 m. 46 przybywać będzie do Brześcia o godz. 9 m. 58 **wieczorem.**

W kierunku od Brześcia Litewskiego do Warszawy (Pragi).

Z Brześcia o godz. 7 m. **z rana**, z Terespola o godz. 7 m. 17, z Chotyłowa o godz. 7 m. 48, z Biały o godz. 8 m. 16, z Międzyrzeca o godz. 8 m. 56, z Łukowa o godz. 9 m. 55, z Siedlec o godz. 10 m. 39, z Kotunia o godz. 11 m. 3, z Mrozów o godz. 11 m. 38, z Mińska o godz. 12 m. 9, z Dembego Wielkiego o godz. 12 m. 25, z Miłosny o godz. 12 m. 42, przybywać będzie do Warszawy (Pragi) o godz. 1 m. 8 **po południu.**

Czas odejścia i przyjścia pociągów oznaczonym został podług południka Warszawskiego.

Zarząd Drogi zawiadamia przytem że pociągi powyższe kommunikują z pociągami Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej, Warszawsko-Bydgoskiej, Moskiewsko-Brzeskiej, Kijowsko-Brzeskiej, i Brzesko- Grajewskiej.

Warszawa d. 20 Stycznia 1874 r.

N. D. 351. Syndyk tymczasowy masy upadłości Józefa Rosenstadt.

Stosownie do upoważnienia Sędziego Komisarza tejże masy, wzywam wierzycieli, ażeby każdego tygodnia w dni Wtorkowe począwszy od włącznie dnia 8 (20) Stycznia r. b. o godzinie 7 po południu w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 549 z dowodami pretensje ich usprawiedliwiającemi, celem zalikwidowania się w tejże masie stosownie do art. 502 i 503 K. H. niezawodnie stawili.

Warszawa d. 3 (15) Stycznia 1874 r.
Seweryn Kozarzewski, Patron.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 355. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po niegdy:

1. Łucji z Guźlińskich Majewskiej, współwłaścicielce nieruchomości Warszawskiej Nr. 2805B.

2 Eleonorze z Münchensangów Walusińskiej wierzycielce sumy rs. 150 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 815 w dz. IV pod Nr. 2 hypotekowanej.

Otworzyły się spadki do uregulowania których wyznaczam termin na dzień 11 (23) Maja 1874 r. przed sobą w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Warszawa d. 24 Paźd. (5 Listop.) 1873 r.
Wojciech Sliwiński.

N. D. 3. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Ogłasza wiadomość o otwartych spadkach po zmarłych:

a) Antonim Plewińskim wierzycielu sumy rs. 1,500 na dobrach Niedarczów dolny z okręgu Radomskiego w dziale IV pod Nr. 32c zapisanej;

b) Stanisławie Kwaskowskim, wierzycielu sumy rs. 500 na dobrach Oblęgorze z okręgu Szydłowieckiego w dziale IV pod Nr 6 zabezpieczonej;

c) Marjannie Michalskiej, współwłaścicielce kwoty rs. 150 z po Nr. 11 działu IV wykazu nieruchomości Radomia Nr. 194 hypotecznym oznaczonej;

d) Karola Raspichler co do współwłasności wierzytelności rs. 200 w wykazie nieruchomości Radomia Nr. 105 w dziale IV pod Nr. 19 zapisanej;

e) Ignacym Smoleńskim, co do zastrzeżenia pod N. 5 sumy rs. 360 w dziale IV pod Nr. 6 wykazu dóbr Micigozda z okręgu Szydłowieckiego, do regulacji których termin na dzień 18 (30) Kwietnia 1874 r. wyznaczam.

Radom d. 5 (17) Października 1873 r.
Tirpitz.

N. D. 341. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci 1. Stanisława Kamińskiego wierzyciela sum rs. 8,250, rs 13,700 kop 35 rs. 739 kop. 35, rs. 1088 kop. 53, rs 3,000 rs. 6765 i rs. 6004 kop. 15 na dobrach Tyszowcach Zubowicach w p-cie Tomaszowskim, 2. Borucha Naja wierzyciela sumy rs. 1,200 na dobrach Niewirkowie w p-cie Tomaszowskim, 3 Józefa Romańskiego właściciela dóbr Studzianki A. B. C. w p-cie Janowskim, 4. Ejzyka Zaltzman wierzyciela sumy rs. 217 na nieruchomości w Lublinie Nr. hyp. 71 oznaczonej, wszystkich w Gub. Lubelskiej położonych, otwarte są spadki do uregulowania których w Kancelarji podpisanego Rejenta termin na d. 3 (15) Czerwca 1874 r. wyznaczony zostaje.

Lublin d. 26 Grudnia Stycznia/ 1873/4 r.
Teodor Kazimirski.

N. D. 338. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Po śmierci Praxedy Petrykowskiej zmarłej w Warszawie wierzycielki dwóch sum w Dziale IV Wykazu hypotecznego dóbr Pianów z Okręgu Konieckiego zabezpieczonych, a mianowicie rs. 675 pod Nr. 2 rs. 225 w Zlewkach do N. 4 6 i 8 zapisany h, otworzył się spadek, do uregulowania którego termin na dzień 8 (20) Lipca 1874 r. w kancelarji podpisanego Rejenta pod prekluzją oznaczony został.

Radom d. 17 (29) Grudnia 1873 r.
Konstanty Szaniawski

N. D. 340. Pisarz Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku.

Po śmierci Henryka Hr. Potockiego spólnika współwłaściciela w dwudziestu pięciu setnych częściach fabryki cukru i rafinerji we wsi prywatnej Silniczka, oraz właściciela $\frac{1}{16}$ części fabryki wyrobów miedzianych i żelaznych w osadzie Koniecpolu pod Nr. 65 i 66 w powiecie Nowo-Radomskim położonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego termin prekluzyjny na d. 19 (31) Lipca r. b. w mej Kancelarji wyznaczam

Nowo-Radomsk d. 2 (14) Stycznia 1874 r.
Chyczewski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 277. *Trybunał Cywilny w Siedlcach.*

Na skutek wniesionego żądania, ogłasza pierwiastkową regulację hypoteki gruntów „po proboszczowskich", zwanych, w ograniczeniu wsi Wargocin, powiecie Garwolińskim, gubernj Siedleckiej położonych, ogólnej przestrzen morgów 78 pr. 216 mających.

Grunta te przeszłe na mocy Nejwyższego Ukazu na rzecz Skarbu, za kontraktem urzędowym z d. 13 (25) Lipca 1873 r. sprzedane zostały a własność Nadziei z Szewczenków Kondratiew.

Termin do powyższej regulacji oznaczony został na dzień 10 (22) Kwietnia 1874 r. godzinę 10 rano przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach na który wzywa osocy interesowane pod prekluzją.

Prezes Trybunału Zaborowski.
Sekretarz Witkowski.

N. D. 339. Sąd Pokoju w Końsku.

Zawiadamia, że w dniu 8 (20) Kwietnia 1874 r. w Kancelarji hypotecznej tutejszego Sądu, dopełniać się będzie pierwiastkowa regulacja hypoteki, folwarku Wisy, w gminie Grodzisko, powiecie Końskim położonego; graniczącego, od wschodu z Osadą Radoszyce, od południa z wsią Grodzisk, od zachodu i północy z lasem Rządowym Radoszyckim; wzywa zatem wszystkich interesowanych z legalnemi dowodami na termin powyższy, a do wysłuchania zapaść mającej decyzji, na d. 15 (27) t. m

Końsk d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1873/4 r.
Podsędek, Ostrowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 336. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 7 (19) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu M. Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wykonanie w ciągu roku 1874 robót asfaltowych w 4-ch Oddziałach tutejszego miasta pod względem technicznym podzielonego a mianowicie:

W Oddziale I część Cyrkułów Zamkowego i Sobornego.

W Oddz: II część cyrkułów Zamkowego i Sobornego.

W Oddz: IV Cyrkuły Wolski i Jerozolimski.

W Oddz: V Cyrkuły Łazienkowski i Nowoświecki.

Licytacja rozpocznie się na każdy oddział oddzielnie, od cen w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo w którymkolwiek z pomienionych Oddziałów złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop. 70, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z Kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejże vadium, do robót:

W Oddziale I	rs.	110.
„ II	„	185.
„ IV	„	235.
„ V	„	175.

i na koszta ogłoszenia po rs. 6. Na kopertach deklaracji oprócz adresu do p. o. Prezydenta Miasta, powinno być wyrażone „Deklaracja do licytacji na roboty asfaltowe w Oddziale N. N. N. M. Warszawy.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wykonać w ciągu r. b. 1874 roboty asfaltowe w Oddziale N. N. (wymienić Oddziały) m. Warszawy, od cen na te roboty ustanowionych, i odstępuję procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. N. N. i na koszta ogłoszenia rs. 6 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N N (podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1874 r.
1—3.

N. D. 350. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Gumińskiego obywatela we wsi Bugaju, Okręgu Radomskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego. w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego. w poszukiwaniu sumy rs. 6,388 z procentem 5% eblibzyć się mającym i kosztów od Jana Władysława Kurtz właściciela nieruchomości Nr. 1726 lit. F. w Warszawie, tamże zamieszkałego, protokółem Leona Czamańskiego Komornika przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego w d. 7 (19) Marca 1872 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy rogu ulic Aleja Ujazdowska i Pięknej pod Nr. 1726F. hypotecznym, a policyjnemi 4 i 10, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule policyjnym Łazienkowskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, do Łazienek Królewskich i Ujazdowa należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs, 5 kop. 25 położona, prawem własności do exekwowanego dłużnika Jana i Władysława Kurtz należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca. przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 13940 mieć mogąca, na gruncie której stoją następujce zabudowania:

1. Dom (pałacem zwany) dwa fronty od alei Ujazdowskiej i od ulicy Pięknej mający, z cegły palonej na wapno murowany, z piwnicami i suterenami piętrowy, blachą żelazną kryty o 25 kominach murowanych.

2. Pompa z korbą i rurą żelazną.

Budynek z cegły palonej na wapno murowany, o parterze i piętrze, blachą żelazną kryty, w którem mieści się wozownia i komórka.

4. Stajnie z cegły na wapno murowany blachą żelazną kryte.

5. Budynek z cegły na wapno murowany, piętrowy, blachą żelazną kryty, o dwóch kominach murowanych.

6. Ogród zawierający łokci kwadratowych około 1833 mający, 4 gruszki i kilka drzew dzikich.

Budka z desek zbita pod daszkiem, blachą krytym, z kominem blaszanym.

W zajmowanej nieruchomości oprócz exekwowanego dłużnika zamieszkuje dwóch lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego, Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie, pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 7 (19) Marca 1870 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajetej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 7 (19) Marca 1872 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 11 (23) Maja 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1872 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1872 r.
R. Linowski,

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży tej nieruchomości ułożononych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 8 (20) Czerwca 1872 r. termin do przygotowawczego nieruchomości tej przysądzenia oznaczył na d. 3 (15) Lipca 1872 r. w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość przygotowawczo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi, za sumę rs. 20,000 przysądzoną została a zarazem tenże Trybunał termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 5 (17) Września 1872 r. lecz gdy termin z powodu wytoczonych sporów, do skutku nie przyszedł, przeto tenże Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 25 Maja (6 Czerwca) 1873 r. termin powtórny do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 3 (15) Lipca 1873 r., lecz gdy i w tym terminie z powodu zaszłych nowych sporów o taxę, sprzedaż odbyć się nie mogła, po ukończeniu takowych tenże Trybunał Cywilny w Warszawie na domaganie się popierającego subhastacją, Antoniego Gumińskiego jako też Napoleona i Felicji z Bogdańskich małżonkach Zakrzewskich działających jako rodziców w imieniu swej nieletniej córki Józefy Zakrzewskiej w dobrach Podębibe p-cie Łęczyckim zamieszkałych jako wierzycieli hypotecznych sumy rs. 10,000 z procentem a zamieszkanie prawne do interesu i całego postępowania u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr, 519 zamieszkałego obrane mających wyrokiem zapadłym d. 31 Grudnia 1873 r. (12 Stycznia 1874) r., nowy termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 12 (24) Marca 1874 r w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 przy ulicz Długiej w oficynie pałacu Krasińskich zwanego posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I o godzinie 10 z rana nieruchomość powyższa ostatecznie niezawodnie sprzedaną zostanie. Licytacja zacznie się od sumy rs. 71,574 kop. 35 jako ⅔ części szacunku taxą przez biegłych sądowych sporządzoną wykrytego.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1873 r.
Linowski.

N. D. 348. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: na żądanie Icyka Worthalter, handlującego w Warszawie pod № 954 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Saula Sorgensteina Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod № 1782, w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1250 kop. 58 ½, z większej rs. 1306 kop. 50, z procentem 5% od d. 18 (30) Lipca 1873 r. i kosztów od Symy z Mitterlów vel Mittelow Nuty Kraitzfogiel handlującego żony, właścicielki nieruchomości № 1001c w Warszawie położonej, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego Nuty Kraitzfogiel czynić winnej, czyli obojga małżonków Kraitzfogiel w Warszawie pod № 1001c zamieszkałych i tamże zamieszkanie prawne obrane mających. protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1873 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod № 1001c hyp., a pod № 18 pol., przy ulicy Wroniej, w gminie Magistratu Miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym (VII) Wolskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, na gruncie czynszowym, z którego się spłaca rocznie czynszu kop. 82, położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Symy Kraitzfogel należąca i w posiadaniu Symy i Nuty małżonków Kraitzfogiel zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr: 2,000 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Parkan z desek z furtką i bramą.
2. Dom z drzewa parterowy z mieszkaniami poddasznemi, pod dachem szteinpapą kryty z dwoma kominami.
3. Kurniki z drzewa w pruski mur stawiane, gontami kryte.
4. Komórki z desek gontami kryte
5. Parkan z desek.
6. Studnia (pompa) ocembrowana
7. Budka czyli stragan z drzewa pod daszkiem blachą krytym.
8. Wozownia i kloaka pod jednym dachem gontem krytym.
9. Dwie komórki z desek, gontami kryte.
10. Piwnica w ziemi, drzewem oszalowana.
11. Furtka z drzwiami.
12. Smietnik z desek zbity.
13 Dwa bzy, jabłonka i orzech włoski.

Podwórko, czyli dziedziniec niebrukowany i rynsztok z desek w ziemi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Saula Sorgensteina Patrona w Warszawie, pod № 1782 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego, w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Janowi Swieszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 3 (15) Września 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, w Warszawie d. 4 (16) Września 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godz. 10 z rana, dnia 5 (17) Listopada 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Saul Sorgenstein Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Września 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Września 1873 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu w dniach: 5 (17) Listopada, 19 Listopada (1 Grudnia) i 3 (15) Grudnia 1873 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków, Trybunał wyrokiem z dnia 3 (15) Grudnia r. b. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości № 1001c., w Warszawie na dzień 2 (14) Stycznia 1874 r. godz. 10 rano, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549.

Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 1,200, jaką popierający sprzedaż wierzyciel postępuje, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia, zacznie się od ⅔ części szacunku, taksą biegłych wynaleść się mającego.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1873 r.
R. Linowski.

W tymże wyż rzeczonym terminie odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości № 1001c., w Warszawie, mocą którego wywłaszczana nieruchomość, tymczasowo przysądzoną została popierającemu sprzedaż Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, Saulowi Sorgenstein, za sumę rs. 1,200 a wyrokiem w tymże dniu 2 (14) Stycznia 1874 r. zapadłym, Trybunał wyznaczył termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia na d. 22 Lutego (6 Marca) 1874 r. o godz. 10 rano, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549 w Wydziale I.

Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 1,782 kop. 76½ jako ⅔ części szacunku, taksą biegłych wynalezionego. Vadium wynosi rs. 1,000.

Warszawa d. 5 (17) Stycznia 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 352. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Józefa Galasińskiego obywatela w Warszawie pod N. 42 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 592 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 300 z procentem 6% od d. 31 Maja (12 Czerwca) 1871 r. i kosztów od Ludwiki Smoczyńskiej wdowy obywatelki, właścicielki nieruchomości pod Nr. 231 w Pradze przy Warszawie, przy ulicy Wołowej położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1399 zamieszkałej, protokułem Jana OrłowskiegoKomornika przy Trybunale tutejszym w dniu 3 (15) Października 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 231 przy ulicy Wołowej w urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu XII Pragskiego, gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy parafii Pragskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, powiecie i gubernji Warszawskiej na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rs. 1 kop. 65 rocznie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki Smoczyńskiej wdowy należąca, w dzierżawnem posiadaniu i użytkowaniu Stanisława Korytowskiego w Warszawie pod Nr. 712 zamieszkałego za kontraktem urzędownie przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie w d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1873 r. sporządzonym na rok jeden od d. 1 Maja 1873 r. do tegoż dnia i miesiąca 1874 r. za ogólną sumę rs. 200 zostająca poszukiwaną wierzytelnością obciążona hypotecznie, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 4778 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa parterowy z piwnicą gontami kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Przystawka z drzewa gontami kryta.
3. Parkan z drzewa z bramą i furtką.
4. Parkanik z drzewa.
5. Komórki z drzewa częścią gontami częścią deskami kryte.
6. Oficyna z drzewa, gontami kryta z kominem murowanym.
7. Oficyna z drzewa gontami kryta dwa kominy murowane mająca.
8. Obora z drzewa gontami kryta.
9. Obora łącznie z zabudowaniem mieszkalnem z drzewa z kominem murowanym.
10. Komórka z drzewa deskami i smołowcem kryta mająca być własnością Jana Wojcik lokatora tego domu.
11. Parkan w dziedzińcu sztachetowy z desek.
12. Parkan z drzewa sztachetowy z bramką takąż.
13. Kloaka z drzewa z desek.
14. Parkanik z drzewa.
15. Zabudowanie z drzewa mieszczące w sobie oborki i komórki w połowie gontem, a w połowie deskami kryte.
16. Śmietnik balami z drzewa obwiedziony.
17. Parkan z drzewa.
18. Studnia balami cembrowana z żurawiem kulką i kubłem
19. Ogród warzywny, a w niem drzew dzikich akacyj sztuk 33.
20. Podwórze dość obszerne nie brukowane.
21. Gruntu klassy 3-ej żytniej około łokci kw. 3259½ obejmującego.
22. Nieużytków około łokci kw. 1864.
23. Kuczka z drzewa z desek.

W nieruchomości tej jest 12 lokatorów, z imion nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u przedażą kierującego Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 592 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Władysława Rożyckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Października 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Października 1873 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 10 (22) Grudnia 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Seweryn Kozarzewski Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 (31) Paźdz. 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 (31) Paźdz. 1873 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniach: 10 (22) Grudnia 1873 r., 24 Grudnia 1873 r. (5 Stycznia 1874 r.,) i 7 (19) Stycznia 1874 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 7 (19) Stycznia 1874 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości powyżej opisanej na d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1874 r. godz. 10 z rana w Wydziale I tegoż Trybunału w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 2,500 przez popierającego wierzyciela postąpionej.

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 349.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w temże mieście pod Nr. 556 zamieszkały, jako popierający sprzedaż działową dóbr ziemskich Kwilno v. Koniec, pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Brześciu położonych, stosownie do art. 960 K. P. S. zawiadamia i ogłasza: iż na żądanie 1) Gustawa-Adolfa Golcz, obywatela, 2) Kazimiery- Antoniny z Golczów, Władysława Dąmbskiego, obywatela żony, czyli obojga małżonków Dąmbskich, 3) Leokadji-Weroniki z Golczów, Stefana Dąmbskiego obywatela żony, czyli obojga małżonków Dąmbskich, w dobrach Ciążeniu, okręgu Pyzdrskim, gubernji Kaliskiej zamieszkałych, jako współwłaścicieli dóbr Kwilna, oraz 4) Karola Tabaczyńskiego, obywatela w osadzie Kowal, w jurisdikcji tamecznego Sądu zamieszkałego, jako nabywcy praw wyż wymienionych osób, wszystkich zamieszkanie prawne u Józefa Skupiewskiego Patrona jak wyżej zamieszkałego, obrane mających, przeciwko: 1) Heliodorowi Golcz obywatelowi w dobrach Ciążeniu, okręgu Pyzdrskim i 2) Janowi Mittelstaedt, obywatelowi w dobrach Redecz Krukowy, okręgu Włocławskim zamieszkałym, jako nieograniczonym kuratorom nad majątkiem nieletnich, po Józefie-Janie-Kazimierzu Golcz pozostałych dzieci, a mianowicie: *a)* Stanisława-Józefa Wildebranda; *b)* Zofji-Marji-Zygmunty; *c)* Kazimierza-Józefa-Marjana; *d)* Marji-Roxolany-Praxedy; *e)* Józefa-Adama-Aleksandra Syneryusza, rodzeństwa Golcz, współwłaścicieli dóbr Kwilna, a zamieszkanie prawne u Romana Wierzchlejskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mającym, na mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 13 (25) Września 1873 r. nakazującego dział dóbr Kwilna, a w razie niepodzielności oszacowanie i sprzedaż takowych przez publiczną licytację i drugiego z dnia 4 (16) Stycznia 1874 r., zatwierdzającego relację biegłych o niepodzielności i taksę tychże dóbr, sprzedane będą w drodze działów w Wydziale I-ym Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W. Karolem Heinrich Sędzią tegoż Trybunału delegowanym;

DOBRA ZIEMSKIE

w hypotece nazwane **Kwilno**, w okolicy zaś znane pod nazwiskiem **Koniec**, pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Brześciu, w powiecie Włocławskim, gminie Piaski, gubernji Warszawskiej położone, składające się z 3-ch folwarków: 1) **Koniec**, 2) **Lubrańczyk**, i 3) **Biernatki**, zawierać mające około włók 53. W dobrach tych grunta folwarczne są odseparowane od włościańskich, służebności włościańskie w wykazie hypotecznym wymienione, gospodarstwo płodozmienne 12⁰, 10⁰ i 11⁰ polowe, inwentarze i wszelkie szczegóły w taksie przez biegłych sporządzonej, opisane. Szacunek dóbr na rs. 110,200 ustanowiony.

Po odbyciu w dniu 8 (20) Stycznia 1874 r. pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiego ogłoszenia tegoż zbioru, a zarazem przygotowawczego przysądzenia W. Sędzia delegowany na dzień 20 Lutego (4 Marca) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 110,200, jako szacunku taksą biegłych wykrytego, zaś vadium należy złożyć w kwocie rs. 15,000 w gotowiźnie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży oraz opis i takę dóbr Kwilna przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I pod Nr. 549 i u podpisanego Obrońcy kierującego sprzedażą, jak wyżej zamieszkałego.

Józef Skupiewski Patron.

N. D. 368. Prawnie zajęte meble: sosnowe, jesionowe, machoniowe, lustra, zegary, sukna, korty, i t. p. sprzedane będą w Warszawie przez publiczne licytacje w dniach: 12 (24), 14 (26) i 18 (30) Stycznia r. b. o godzinie 10 rano w rynku Starego Miasta, w d. 14 (26) i 18 (30) Stycznia r. b. o godz. 9 i 10 z rana za Żelazną bramą, d. 16 (28) Stycznia r. b. o godz. 10 rano na Muranowie, a 15 (27) Stycznia r. b. o godz. 11 z rana na Grzybowie.

A. Nowicki Komornik.

N. D. 369. W dniu 11 (23) Stycznia 1874 r. o godzinie wpół do dziesiątej z rana na gruncie w domu pod Nr. 2410/11 prawnie zajęte ruchomości jako to: meble orzechowe, jesionowe lustra garderoba i t. p. w moc decyzji Trybunału przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik № 489*d*.
ul. Miodowa.

N. D. 370. W egzekucji Sądowej prawnie zajęte ruchomości to jest meble machoniowe i lustra w dniu 11 (23) Stycznia 1874 r. o godz. 12-ej w południe w Warszawie na targu publicznym za Żelazną Bramą w dniu 12 (24) Stycznia t. r. o godz. 12 w południe w Rynku Starego Miasta również meble machoniowe, dywan, lustro i lornetka, przez licytację sprzedane zostaną.

Dołowski Komornik.

N. D. 152. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie zapozywa niniejszem Wincentego Szembora poddanago Austryjackiego ostatecznie we wsi Kluczkowicach gminie Opole, powiecie Nowo-Aleksandryjskim, gubernji Lubelskiej zamieszkałego obecnie niewiadomego z pobytu aby w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia tego zapozwu w gazetach stawił się w Sądzie tutejszym dla wyroku w jego własnej sprawie wydanego, lub uwiadomił o teraźniejszym swym pobycie w przeciwnym bowiem razie podług prawa zaocznie będzie postąpiono.

Lublin d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1873/4 r.

N. D. 331. **Bileta Lombardowe,** za №№ 6,186, 7,786, 2,879, 45,307, 7,773, 11,182, i 42,923: zaginęły. 2—3.

Дозволено цензурою,

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.